ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សៀវភៅបណ្តុះបណ្តាលអំពីកម្មវិធីជាតិកំចាត់ ជម្ងឺដង្កូវព្រូន នៅប្រទេសកម្ពុជា

ឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ពដោយ

ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៤

USAID ជំនួយពីពលរដ្ឋអាមេរិក

END NEGLECTED TROPICAL DISEASES IN ASIA

fhi360 THE SCIENCE OF IMPROVING LIVES

អារម្ភកថា

ក្នុងគោលបំណងធ្វើវិមជ្ឈការលើការប្រយុទ្ធនឹងជំងឺដង្កូវព្រូនពោះវៀននៅប្រទេសកម្ពុជា ដល់មន្ត្រីសុខាភិបាលគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ កម្មវិធីជាតិកំចាត់ជំងឺដង្កូវព្រូន នៃមជ្ឈមណ្ឌលជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺគ្រុនចាញ់ ប៉ារ៉ាស៊ីតសាស្ត្រ និងបាណកសាស្ត្រ នៃក្រសួងសុខាភិបាល បានរៀបរៀង "សៀវភៅបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់កម្មវិធីជាតិកំចាត់ជំងឺដង្កូវព្រូន" ដែលជាមាត្រដ្ឋានគំរូ ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីសុខាភិបាលឲ្យបានយល់ដឹង ប្រើប្រាស់ និងអនុវត្តការប្រយុទ្ធនឹងជំងឺដង្កូវព្រូនពោះវៀន នៅតាមមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ការចែករំលែក ចំណេះដឹង និងបទពិសោធន៍ដល់មន្ត្រីថ្នាក់មូលដ្ឋានគឺជាកត្តាសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តការងារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងជោគជ័យ។ សៀវភៅបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់កម្មវិធីជាតិកំចាត់ជំងឺដង្កូវព្រូននេះ រៀបរាប់ និងពន្យល់យ៉ាងលំអិតពី ចំណេះដឹងទូទៅទាក់ទងនឹងជំងឺដង្កូវព្រូនពោះវៀន (ខួបវិវត្តន៍នៃដង្កូវព្រូនពោះវៀននីមួយៗ រោគសញ្ញា ផលលំបាក វិធានការទប់ស្កាត់ ការព្យាបាល និងការគ្រប់គ្រងជំងឺ) និងការរៀបចំកិច្ចតែងការ និងសំភារៈឧបទ្ទេសសំរាប់បង្រៀន មុនពេលចាប់ដំណើរការវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនីមួយៗ។

ក្នុងនាមប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺគ្រុនចាញ់ ប៉ារ៉ាស៊ីតសាស្ត្រ និងបាណកសាស្ត្រ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរដោយស្មោះអស់ពីចិត្តចំពោះមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ជាពិសេសលោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត **មុត ស៊ីនួន** លោកវេជ្ជបណ្ឌិត **ជា ហ៊ុច** និងលោកបណ្ឌិត **ខៀវ ទីរៈ** ដែលបានខិតខំពុះពារឧបសគ្គ និងចែករំលែកបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ក្នុងការរៀបរៀងចងក្រងសៀវភៅនេះឡើង។ ខ្ញុំសង្ឃឹមជឿជាក់ថា សៀវភៅបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់កម្មវិធីជាតិកំចាត់ជំងឺដង្កូវព្រូននេះ នឹងបានយកទៅអនុវត្តនៅតាមមន្ទីរសុខាភិបាល និងស្រុកប្រតិបត្តិទូទាំងប្រទេស។

ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺគ្រុនចាញ់
ប៉ារ៉ាស៊ីតសាស្ត្រ និងបាណកសាស្ត្រ

វេជ្ជបណ្ឌិត ច មឹង ហួ

មាតិកា

សេចក្តីផ្តើម ៥

ទិសដៅ ៦

ប្រធានបទ និងរយៈពេលបណ្តុះបណ្តាល ៨

១. ទិសដៅនៃកម្មវិធីជាតិកំចាត់ជម្ងឺព្រូន និងគោលបំណងនៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ៩

២. ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនដែលប្រទះឃើញញឹកញាប់នៅកម្ពុជា ១២

- ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនចំលងតាមដី (*Soil-Transmitted Helminthiasis*) ១៣
- ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនស៊ីស្តូសូម៉ាមេគង្គ (*Schistosomiasis mekongi*) ១៥
- ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនថ្លើម (*Opisthorchiasis viverini*) ១៧
- ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនអំបោះ (*Lymphatic filariasis*) ១៧

៣. មូលហេតុបណ្តាលអោយកើតព្រូន ១៩

៤. ការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន Mebendazole/Albendazole ដល់ក្រុមគោលដៅ ២១

៥. គោលនយោបាយថ្នាក់ជាតិនៃការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនប្រភេទ Mebendazole/ Albendazole ដល់ក្រុមគោលដៅ ២៤

៦. តួនាទី និងភារៈកិច្ចរបស់វិស័យពាក់ព័ន្ធក្នុងការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅ ២៦

៧. ទំរង់បែបបទការកត់ត្រា និងបែបបទធ្វើរបាយការណ៍សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងកម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន តាមលំដាប់ថ្នាក់ ៣១

៨. ទំរង់ប្រព័ន្ធតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងអភិបាលនៅថ្នាក់ស្រុកប្រតិបត្តិ មណ្ឌលសុខភាព និងសហគមន៍ ៤២

សេចក្តីផ្តើម

សៀវភៅវគ្គបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់កម្មវិធីជាតិកំចាត់ជម្ងឺដង្កូវព្រូននេះ រៀបរៀងឡើងសំរាប់ប្រើប្រាស់នៅពេលបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាផ្លូវការទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រង ការផ្តល់ព័ត៌មាន និងផ្តល់ការពន្យល់ជាទំរង់យ៉ាងសាមញ្ញ និងងាយយល់។ សៀវភៅនេះក៏ត្រូវបានចែកទុកជាជំនួយលើការងារពីព្រោះព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនេះ គឺមានភាពពេញលេញ និងគ្រប់គ្រាន់ទាំងអស់ដោយមានទាំងការបង្ហាញ និងការអនុវត្តន៍ផ្សេងៗដើម្បីកាត់បន្ថយការកត់ត្រានៅពេលបង្រៀន។

ប្រធានបទសៀវភៅវគ្គបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់កម្មវិធីជាតិកំចាត់ជម្ងឺដង្កូវព្រូន គឺផ្តោតលើ “ការគ្រប់គ្រង និងទប់ស្កាត់ការចម្លងរាលដាលនៃជំងឺដង្កូវព្រូនតាមរយៈការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន និងអប់រំសុខភាព”។ ដូច្នេះសៀវភៅនេះសំរាប់ប្រើប្រាស់ដោយមន្ត្រីផ្តល់សេវាសុខាភិបាលជាទូទៅដែលបំពេញការងារលើកម្មវិធីដង្កូវព្រូននេះនៅគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់។

មុនពេលដំណើរការវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ អ្នកបង្រៀនត្រូវមានបទពិសោធន៍គ្រប់គ្រាន់ ស្តីពីកម្មវិធីជាតិកំចាត់ជំងឺព្រូននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងផ្ទាំងរូបភាពក៏ដូចជាបទបង្ហាញដែលជាឧបករណ៍ជំនួយសម្រាប់ការអនុវត្តន៍វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ ដើម្បីឱ្យខ្លួនមានភាពកក់ក្តៅក្នុងការសម្រេចបាននូវភាពជោគជ័យ ពីការចង្អុលបង្ហាញជំងឺព្រូនមួយៗអោយបានត្រឹមត្រូវ។ គ្រូសម្របសម្រួលវគ្គក៏គួរតែមានចំណេះដឹងដ៏ល្អមួយអំពីខួបវិវត្តន៍នៃជំងឺដង្កូវព្រូននិមួយៗ ផលវិបាក វិធានការណ៍ទប់ស្កាត់ និងគោលការណ៍ព្យាបាលថ្នាក់ជាតិក្នុងការគ្រប់គ្រងជំងឺដង្កូវព្រូន។ នៅពេលដែលអ្នកមានអារម្មណ៍កក់ក្តៅ និងយល់ដឹងរាល់ប្រធានបទ ឬផ្ទាំងរូបភាពជាឧបករណ៍ជំនួយសម្រាប់ អនុវត្តការងារ និងយល់នូវគោលការណ៍ជាតិអំពីការគ្រប់គ្រងជំងឺព្រូនហើយ ចូរអានសៀវភៅនេះឱ្យចប់ម្តង ឬច្រើនដង មុនពេលចាប់ដំណើរការវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនិមួយៗ។

ពិនិត្យមើលគោលបំណងនៃការសិក្សា និងសម្ភារឧបទេ្ទសសំរាប់បង្រៀនវគ្គនីមួយៗជាមុន។ ការកត់សំគាល់នូវកំហុស និងភាពលំបាកដែលគេសង្កេតឃើញឧស្សាហ៍កើតឡើងអំឡុងពេលអនុវត្តន៍ផ្ទាល់លើបទបង្ហាញសម្ភារឧបទេ្ទសក៏ត្រូវបានរាប់បញ្ចូល និងកត់ចំណាំផងដែរ។ អ្នកនឹងឃើញថា ការកត់សម្គាល់នេះមានសារសំខាន់ ក្នុងអំឡុងពេលរៀបចំ និងការបង្រៀនរបស់អ្នក។

រៀងរាល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលអ្នកត្រូវរៀបចំសម្ភារ និងបរិក្ខាដែលអ្នកត្រូវការសម្រាប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលដោយមាន តារាងបញ្ជីឯកសារសម្ភារៈច្បាស់លាស់។ ចូរប្រើប្រាស់សៀវភៅនេះជាមគ្គុទេសក៏សំរាប់វគ្គនីមួយៗក្នុង អំឡុងពេលបង្រៀន។ នៅពេលពិនិត្យរួចរាល់សព្វគ្រប់ ដូច្នេះអ្នកអាចចាប់ផ្តើមបានហើយ!

ទិសដៅ

នៅពេលរៀនចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនិមួយៗ សិក្ខាកាមនិមួយៗ មានសមត្ថភាព និងអាចៈ

1. បានយល់ដឹងអំពីជំងឺដង្កូវព្រូនគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា
2. បានយល់ដឹងពីរបៀបឆ្លងនៃជំងឺដង្កូវព្រូន និងផលប៉ះពាល់
3. បានស្គាល់ពីរោគសញ្ញារបស់ប្រភេទដង្កូវព្រូននិមួយៗ
4. ចេះធ្វើសំណើសុំថ្នាំទំលាក់ព្រូនសំរាប់ផ្តល់ដល់ក្រុមគោលដៅ
5. ចេះបំពេញទំរង់របាយការណ៍តាមប្រព័ន្ធរបាយការណ៍របស់ក្រសួងសុខាភិបាល
6. ចេះប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនេះ ដើម្បីទៅបង្រៀនដល់មន្ត្រីសុខភាពសាធារណៈ ដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតអោយបានយល់ដឹង
7. ចេះយល់ដឹងពីការកំណត់រោគវិនិច្ឆ័យប្រភេទដង្កូវព្រូនតាមរយៈការពិនិត្យលាមក
8. អនុវត្តន៍ និងសហការបានជោគជ័យលើយុទ្ធនាការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនលើប្រជាជនចំណុច
9. ធ្វើរបាយការណ៍ និងចេះលើកសំណើសុំសម្ភារចាំបាច់ផ្សេងៗ

តើប្រធានបទនិមួយៗនឹងត្រូវបង្រៀនយ៉ាងដូចម្តេច ?

អ្នកសម្របសម្រួលៈ

អ្នកសម្របសម្រួល គឺជាអ្នកធ្វើការជាមួយគ្រូបង្ហាត់ ដើម្បីអោយគ្រូបង្ហាត់អាចសំរេចគោលដៅដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវមានបទពិសោធន៍ជ្រៅជ្រះ លើការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីកំចាត់ជម្ងឺដង្កូវព្រូនដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗ។ អ្នកសម្របសម្រួលជួយដឹកនាំការពិភាក្សា ព្រមទាំងផ្តល់ជំនួយជាទូទៅដល់សិក្ខាកាមដែលចូលរួមវគ្គសិក្សា។

ការធ្វើបទបង្ហាញៈ

ការបង្ហាញពីខ្លឹមសារនៃមេរៀន ត្រូវតែអោយច្បាស់ និងត្រូវខ្លីនៅពេលបង្ហាញម្តងៗ។ រាល់ព័ត៌មានដែលបានបង្ហាញ ត្រូវតែមានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅបង្រៀននេះជាស្រេច ព្រោះអាចជួយអោយសិក្ខាកាម មានការកត់ត្រាតិចតួចបំផុត ហើយការបង្ហាញខ្លឹមសារមេរៀននេះនឹងត្រូវលាយឡំជាមួយការពន្យល់បំភ្លឺ។

ការអនុវត្តន៍:

ការអនុវត្តន៍នឹងត្រូវធ្វើអោយបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបានដើម្បីជួយសិក្ខាកាមបានទទួលនូវបទពិសោធលើការបំពេញទំរង់សំណើសុំថ្នាំព្យួនក៏ដូចជារបាយការណ៍ ជាពិសេសអ្នកមីក្រូទស្សន៍អាចកំណត់ប្រភេទពងព្រូនតាមរយៈការពិនិត្យលាមកអ្នកជំងឺ ដែលពេលនេះអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវបំបែកជាក្រុមតូចៗ ៤-៥នាក់ ក្នុងមួយក្រុម ដើម្បីអោយមានភាពងាយស្រួលក្នុងការតាមដានលើសិក្ខាកាមម្នាក់ៗ និងមានឱកាសក្នុងការអនុវត្តន៍អោយបានច្រើន។

ការពិភាក្សាជាក្រុមតូចៗ:

នៅក្នុងពេលនេះ អ្នកសម្របសម្រួលនឹងដឹកនាំការពិភាក្សាលើប្រធានបទណាមួយ។ សកម្មភាពនេះនឹងផ្តល់ឱកាសដ៏ប្រសើរដល់សិក្ខាកាមគ្រប់ៗគ្នា ក្នុងការផ្តល់នូវយោបល់និងអភិវឌ្ឍន៍នូវគំនិត និងអាចរៀនសូត្រពីគ្នាទៅវិញទៅមក។

ការវាយតំលៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាល

តាមរយៈកំរងសំណួរគ្រូបង្ហាត់សាកសួរសិក្ខាកាមថា តើវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះបានជួយអ្នកអោយមានភាពរីកចំរើនឬទេ? ការវាយតំលៃនេះត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនិមួយៗ ដើម្បីអោយបាយដឹងពីកំរិតនៃការយល់ដឹងរបស់សិក្ខាកាមដែលមកចូលរួមវគ្គ។ សិក្ខាកាមនិមួយៗ អាចសរសេរឈ្មោះលើកំរងសំនួរ ឬមិនដាក់ឈ្មោះស្រេចតែចិត្ត ប៉ុន្តែសិក្ខាកាមមានសិទ្ធិពេញទីក្នុងការសំណូមពរដល់គ្រូបង្ហាត់ និងអ្នកសម្របសម្រួល ឬក៏ផ្តល់យោបល់ទៅលើខ្លឹមសារនៃវគ្គ និងទីកន្លែងបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីអោយមានល្អប្រសើរជាងមុន។

ប្រធានបទ និងរយៈពេលបណ្តុះបណ្តាល

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះមានរយៈពេល ៤ ថ្ងៃ ដែលមានប្រធានបទសំខាន់ដូចជាៈ

1. ទិសដៅនៃកម្មវិធីជាតិកំចាត់ជម្ងឺព្រូន និងគោលបំណងនៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ៣០នាទី
2. ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនដែលប្រទះឃើញញឹកញាប់នៅកម្ពុជា
   - ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនចំលងតាមដី (Soil Transmitted Helminthiasis) ២៤០នាទី
   - ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនស៊ីស្តូសូម៉ាមេគង្គ (Schistosomiasis mekongi) ១២០នាទី
   - ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនថ្លើម (Opisthorchiasis viverrini) ១២០នាទី
   - ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនអំបោះ (Lymphatic filariasis) ៦០នាទី
3. មូលហេតុបណ្តាលអោយកើតព្រូន ៦០នាទី
4. ការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន (Mebendazole/Albendazole) ដល់ក្រុមគោលដៅនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ១២០នាទី
5. គោលនយោបាយថ្នាក់ជាតិនៃការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនប្រភេទ Mebendazole/ Albendazole ដល់ក្រុមគោលដៅ ៩០នាទី
6. តួនាទី និងភារៈកិច្ចរបស់វិស័យពាក់ព័ន្ធក្នុងការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅ ១៥០នាទី
7. ទំរង់បែបបទការកត់ត្រា និងបែបបទធ្វើរបាយការណ៍សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងកម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនតាមលំដាប់ថ្នាក់ ១២០នាទី
8. ទំរង់ប្រព័ន្ធតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងអភិបាលនៅថ្នាក់ស្រុកប្រតិបត្តិ មណ្ឌលសុខភាព និងសហគមន៍ ៦០នាទី

ប្រធានបទទី១ រយៈពេល ៣០នាទី	**ទិសដៅនៃកម្មវិធីជាតិកំចាត់ជម្ងឺព្រូន និងគោលបំណងនៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាល**

គោលដៅនៃការសិក្សា

នៅពេលរៀនចប់មេរៀននេះ សិក្ខាកាមនឹងៈ

- យល់ច្បាស់ពីកម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន
- យល់ច្បាស់ពីដៃគូពាក់ព័ន្ធនានាដែលចូលរួមសហការ
- ពង្រឹងការសហការជាមួយដៃគូពាក់ព័ន្ធនានា

កម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន

មូលហេតុចំបងមួយក្នុងចំណោមមូលហេតុជាច្រើន ដែលបណ្តាលអោយកុមារមានភាពស្លេកស្លាំងដោយខ្វះជាតិដែក គឺដោយសារសត្វប៉ារ៉ាស៊ីតក្នុងពោះវៀន ដែលធ្វើអោយកុមារបាត់បង់ឈាមជាបន្តបន្ទាប់ ហើយសុទ្ធតែជាមូលហេតុដែលធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សមត្ថភាពលូតលាស់របស់កុមារដោយផ្ទាល់។

សន្និបាតសុខភាពពិភពលោកឆ្នាំ2001 បានបង្កើតទិសដៅយ៉ាងជាក់លាក់សម្រាប់ទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃជង្គឺព្រូនពោះវៀនដែលឆ្លងតាមដី។ ជាមួយនឹងការផ្សព្វផ្សាយចេញនូវគោលនយោបាយនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានឯកភាពកំណត់ផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូនយ៉ាងទៀងទាត់ យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបាន៧៥% និងឡើងដល់១០០% ដល់ប្រជាជនគោលដៅ ពិសេសគឺកុមារ ហើយសំខាន់បំផុតគឺ កុមារក្នុងវ័យសិក្សាដែលយើងងាយស្រួលនឹងផ្តល់ថ្នាំឱ្យ តាមរយៈសាលាមត្តេយ្យ សាលាបឋមសិក្សា សាលាមធ្យមសិក្សាទូទាំងប្រទេស ដែលជាក្រុមងាយទទួលរងការកើតជង្គឺព្រូនជាងគេឱ្យបានតាមទិសដៅដែលបានកំណត់។ លើសពីនេះ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ព្រមទាំងគរុសិស្ស និងគរុនិស្សិតនៅតាមគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូទាំងអស់ក៏នឹងទទួលបានការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ជង្គឺព្រូននេះផងដែរ។

ដើម្បីឱ្យកម្មវិធីនេះបានសម្រេចនូវសមិទ្ធផលឈានដល់ទិសដៅ ក្រសួងសុខាភិបាលបានបង្កើតនូវកម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូនដល់ប្រជាជនគោលដៅ តាមរយៈសេវាពិគ្រោះជំងឺនៅគ្រប់សេវាពិនិត្យសុខភាពសាធារណៈ តាមរយៈសាលាមត្តេយ្យ សាលាបឋមសិក្សា សាលាមធ្យមសិក្សា គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ និងការផ្តល់សេវាសុខភាពចុះតាមមូលដ្ឋានរួមមានការចុះចាក់ថ្នាំបង្ការ ការផ្តល់ថ្នាំជីវជាតិអា សេវាពន្យារកំណើត និងការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ជង្គឺព្រូនចំពោះក្រុមគោលដៅដូចជា កុមារអាយុ ១២ខែ ដល់ ៥៩ខែ ស្ត្រីមានគភ៌ចាប់ពី ៤ខែ ដល់ ៩ខែ ស្ត្រីក្រោយពេលសម្រាល កុមារមិនបានចូលរៀនអាយុពី ៦ឆ្នាំ ដល់ ១៥ឆ្នាំ និងស្ត្រីស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជអាយុពី ១៥ឆ្នាំ ដល់ ៤៩ឆ្នាំ។

បច្ចុប្បន្ននេះ កម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន បានបញ្ជ្រាបចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធសាលារៀន និងសហគមន៍រួចទៅហើយ រីឯសកម្មភាពការងារក៏បាន និងកំពុងអនុវត្តន៍ ក៏ប៉ុន្តែសកម្មភាពការងារនេះត្រូវពង្រឹង និងពង្រីកបន្ថែម បើទោះបីជានៅមានឧបសគ្គបន្តិចបន្តួចនៅក្នុងតំបន់មួយចំនួន។ ដូច្នេះកិច្ចសហការរវាងមណ្ឌលសុខភាព និងសាលារៀនត្រូវតែពង្រឹង ដើម្បីជួយដោះស្រាយរួមគ្នានូវរាល់ឧបសគ្គ និងបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ពីភារៈកិច្ចទទួលខុសត្រូវរៀងៗខ្លួន និងកំណត់ថារាល់របាយការណ៍ប្រចាំខែត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងប្រព័ន្ធព័ត៌មានសុខាភិបាល (HIS)។

សិក្ខាសាលានេះនឹងជួយបំពេញនូវរាល់ចន្លោះខ្វះខាតទាំងអស់ ដើម្បីជួយជំរុញ និងធ្វើអោយកម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូននៅតាមសាលារៀន និងតាមរយៈសេវាចុះមូលដ្ឋានបានល្អប្រសើរគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ទាំងអស់។

ទិសដៅ

1. ជួយស្តារសុខភាពប្រជាជនគោលដៅដែលងាយរងគ្រោះអោយរួចផុតពីការឆ្លងនៃពពួកដង្កូវព្រូន
2. បង្កើនការយល់ដឹង ផ្នែកអនាម័យដល់សហគមន៍ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការចំលងរាលដាលនៃជំងឺដង្កូវព្រូន តាមរយៈការអប់រំសុខភាព

គោលបំណងនៃសិក្ខាសាលា

1. កំណត់ពីមុខងារ និងការទទួលខុសត្រូវផ្នែកសុខាភិបាល និងផ្នែកអប់រំ ដើម្បីធានាថាគ្រាប់ថ្នាំព្រូន (Mebendazole/Albendazole) ត្រូវបានផ្តល់ដល់កុមារក្នុងវ័យសិស្សាបានទៀងទាត់ ២ដងក្នុងមួយឆ្នាំ តាមកាលបរិច្ឆេទច្បាស់លាស់
2. កំណត់ពីនីតិវិធីនៃការធ្វើរបាយការណ៍ និងសំណើសុំថ្នាំព្រូន (Mebendazole/Albendazole) រវាងនាយកសាលា រោងចក្រ និងមណ្ឌលសុខភាព អោយទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធិភាព
3. មណ្ឌលសុខភាពមានតួនាទីភារកិច្ច ផ្តល់ថ្នាំព្រូន និងប្រមូលរបាយការណ៍ ពីនាយកសាលា រោងចក្រ និងពីសេវាចុះមូលដ្ឋាន
4. ពង្រឹងការពិនិត្យតាមដាន និងការធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូននៅតាមសាលារៀនរោងចក្រ ដោយសហការរវាងប្រព័ន្ធសុខាភិបាលគ្រប់ថ្នាក់ (ខេត្ត/រាជធានី ស្រុកប្រតិបត្តិ មណ្ឌលសុខភាព) និងប្រព័ន្ធអប់រំគ្រប់ថ្នាក់ (ខេត្ត/រាជធានី ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ និងសាលារៀន)
5. ពង្រឹងការដាក់បញ្ចូលទិន្នន័យថ្នាំទំលាក់ព្រូនប្រភេទ Mebendazole/Albendazole គ្រប់ក្រុមគោលដៅទាំងអស់ (កុមារអាយុពី ១២-៥៩ខែ សិស្សសាលា ស្ត្រីមានគភ៌ចាប់ពីត្រីមាសទី២ និងស្ត្រីក្រោយពេលសំរាល) ទៅក្នុងប្រព័ន្ធព័ត៌មាន

លទ្ធផលរំពឹងទុក

1. ផ្នែកសុខាភិបាល ផ្នែកអប់រំ និងផ្នែករោងចក្រ នឹងព្រមព្រៀងលើមុខងារ និងការទទួលខុសត្រូវទៅតាមផ្នែករៀងៗខ្លួន ដោយត្រូវតែដោះស្រាយយ៉ាងណា ដើម្បីធានាថាគ្រាប់ថ្នាំព្រូន (Mebendazole/Albendazole) នឹងអាចផ្តល់ដល់សិស្សានុសិស្ស និងស្រ្តីបំរើការក្នុងរោងចក្រអោយបានទៀងទាត់ ក្នុងមួយឆ្នាំ ២ដង

2. នីតិវិធីនៃការធ្វើរបាយការណ៍ សំណើសុំថ្នាំព្រូន (Mebendazole/Albendazole) និងការផ្គត់ផ្គង់ថ្នាំព្រូន និងដំណើរការបានល្អប្រសើរ ហើយការអនុវត្តន៍ សកម្មភាពការងារដោយនាយកសាលា រោងចក្រ និងមណ្ឌលសុខភាព ប្រព្រឹត្តទៅបានទាន់ពេលវេលាដោយពុំមានបញ្ហា

3. កិច្ចសហការ រវាងប្រធានមណ្ឌលសុខភាព នាយកសាលារៀន និងរោងចក្រ ក្នុងការអនុវត្តន៍ការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់សិស្សសាលា ២ដងក្នុងមួយឆ្នាំ នឹងប្រព្រឹត្តទៅបានយ៉ាងល្អប្រសើរ និងទាន់ពេលវេលា

4. ទិន្នន័យថ្នាំព្រូន (Mebendazole/Albendazole) ដែលបានផ្តល់អោយសិស្សតាមសាលារៀន និងប្រជាជនចំណុច នៅមណ្ឌលសុខភាព និងសហគមន៍បានធ្វើរបាយការណ៍ យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ហើយធានាថាទិន្នន័យទាំងនេះនឹងត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធព័ត៌មាននៃក្រសួងសុខាភិបាល

ប្រធានបទទី២
រយៈពេល ៥៤០នាទី

ជំងឺបង្កដោយដង្កូវព្រូនដែលប្រទះឃើញញឹកញាប់នៅកម្ពុជា

គោលដៅនៃការសិក្សា

នៅពេលរៀនចប់មេរៀននេះ សិក្ខាកាមនឹង៖

- យល់ច្បាស់ពីដង្កូវព្រូនដែលមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា
- យល់ច្បាស់ពីតំបន់ចំលងខ្ពស់នៃជំងឺស៊ីស្តូ
- យល់ច្បាស់ពីតំបន់ចំលងខ្ពស់នៃជំងឺព្រូនអំបោះ
- យល់ដឹងពីកត្តាចំលង និងប្រភពចំលងនៃដង្កូវព្រូនគ្រប់ប្រភេទ
- យល់ដឹងពីវដ្តនៃការចំលងដង្កូវព្រូនគ្រប់ប្រភេទក្នុងខ្លួនមនុស្ស
- យល់ដឹងពីវដ្តនៃការចំលងដង្កូវព្រូនគ្រប់ប្រភេទក្នុងខ្លួនភ្នាក់ងារចំលង
- ពន្យល់បង្ហាញពីរបៀបឆ្លងនៃពពួកដង្កូវព្រូន
- ផលវិបាកនៃអ្នកកើតជំងឺស៊ីស្តូ និងព្រូនអំបោះប្រសិនបើគ្មានការព្យាបាលទាន់ពេលវេលា

ដង្កូវព្រូន

ព្រូន គឺជាពពួកប៉ារ៉ាស៊ីតចង្រៃម៉្យាងដែលអាចមាននៅក្នុងរាងកាយរបស់មនុស្ស សត្វ ហើយដែលរស់នៅដោយបឺតស្រូបយកជីវជាតិពីមនុស្សឬសត្វដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត។ តើហេតុអ្វីបានជាពួកវាចូលក្នុងរាងកាយមនុស្សយើង ដោយយើងមិនបានដឹងសោះ? ព្រូនខ្លះអាចមើលឃើញនៅពេលវាចេញមកក្រៅតាមលាមកជួនកាលព្រូនអាចចេញមកក្រៅតាមមាត់។ ព្រូនខ្លះតូចៗណាស់យើងមិនអាចមើលឃើញវាទេ តែយើងអាចមើលវាឃើញតាមរយៈការពិនិត្យលាមកដោយឧបករណ៍មីក្រូទស្សន៍។

គ្រូសម្របសម្រួលវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ធ្វើបទបង្ហាញអំពីប្រភេទដង្កូវព្រូន ដែលកម្មវិធីជាតិបានសិក្សាស្រាវជ្រាវឃើញនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដោយបញ្ជាក់ពីភាពប៉ះពាល់ដល់បញ្ហាសុខភាពជាសាធារណៈ ដល់ប្រជាពលរដ្ឋមានជាអាទិ៍៖

1. ជង្គូវព្រូនចំលងតាមដី (*Soils-Transmitted Helminth*)

ក. ព្រូនចង្អឹះ (*Ascaris lumbricodes*)

- ពន្យល់ពីការចំលងរោគ
- កត្តាបង្កអោយមានការចំលង
- ប្រភពចំលង
- អំពីវដ្តនៃការចំលងជំងឺព្រូនចង្អឹះ
- ទីតាំងជង្គូវព្រូននៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស សត្វ
- ការវិវត្តន៍ពងព្រូនចង្អឹះនៅនឹងបរិស្ថាន (ដី)
- ផលវិបាកនៃការផ្ទុកព្រូនចង្អឹះ

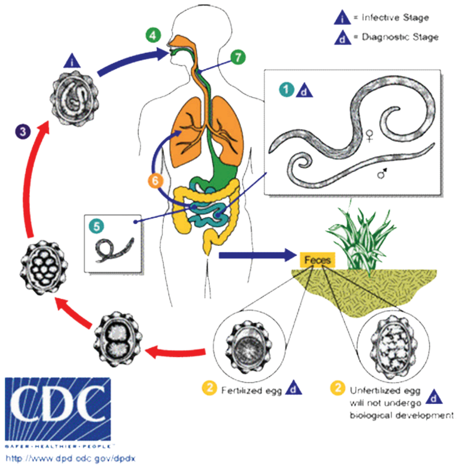

ខ. ព្រូនរំពាត់សេះ (*Trichuris trichiura*)

- ពន្យល់ពីការចំលងរោគ
- កត្តាបង្កអោយមានការចំលង
- ប្រភពចំលង
- អំពីវដ្តនៃការចំលងជំងឺព្រូនចង្អឹះ
- ទីតាំងជង្គូវព្រូននៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស សត្វ
- ផលវិបាកនៃការផ្ទុកព្រូនចង្អឹះ

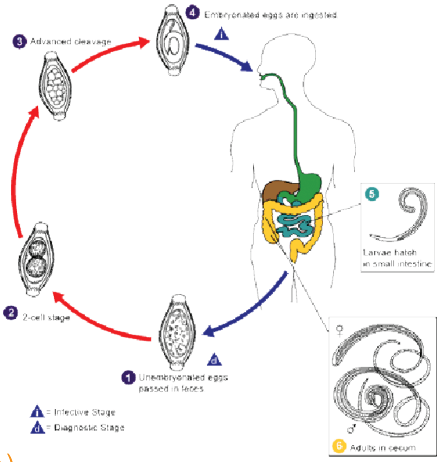

គ. ជង្គូវព្រូនអៀន (*Enterobius vermicuralis*)

- ពន្យល់ពីការងាយចំលងនៃព្រូនអៀន
- កត្តាបង្កអោយមានការចំលង
- ប្រភពចំលង និង ការចំលងដោយខ្លួនឯង
- អំពីវដ្តនៃការចំលងជំងឺព្រូនអៀន
- ទីតាំងជង្គូវព្រូនអៀននៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស
- ការវិវត្តន៍ពងព្រូនអៀន
- ផលវិបាកនៃការផ្ទុកព្រូនអៀន

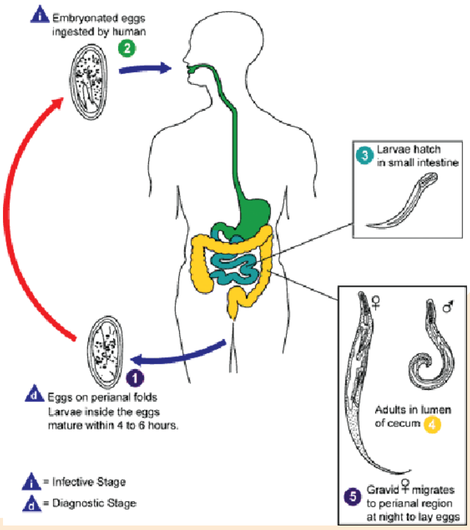

ពងព្រូនអៀនដែលពិនិត្យឃើញលើកុមារមត្តេយ្យនៅប្រទេសកម្ពុជា

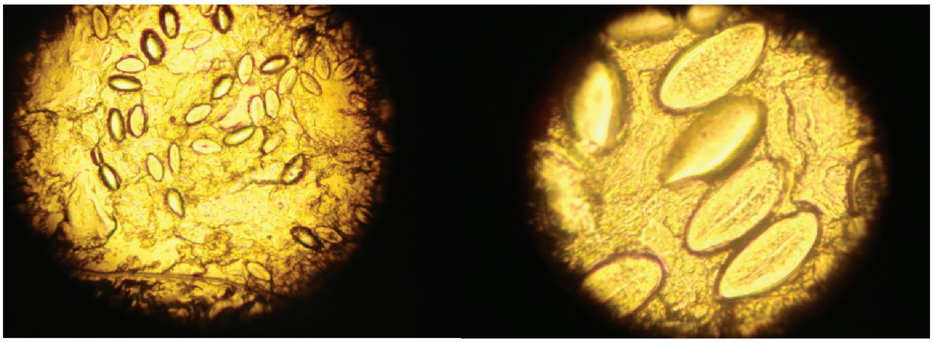

ឃ. ព្រូនទំពក់ (*Hookworms*)

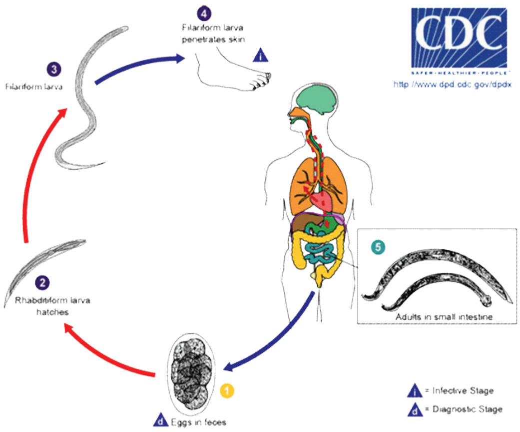

- ពន្យល់ពីការចំលងរោគ
- កត្តាបង្កអោយមានការចំលង
- ប្រភពចំលង
- អំពីវដ្តនៃការចំលងជំងឺព្រូនចង្កឹះ
- ទីតាំងដង្កូវព្រូននៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស សត្វ
- ផលវិបាកនៃការផ្ទុកព្រូនទំពក់

ង. ដង្កូវព្រូនអង្គីលីល ឬព្រូនសសៃ (*Strongyloide stercoralis*)

- ពន្យល់ពីការចំលងដង្កូវព្រូនអង្គីលីល
- ភាពស៊ាំញុាំនៃការចំលងដង្កូវព្រូនសសៃ
- ប្រភពចំលង និងការចំលងដោយខ្លួនឯង
- អំពីវដ្តនៃការចំលងជំងឺដង្កូវព្រូនសសៃ
- ទីតាំងដង្កូវព្រូនសសៃនៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស សត្វ
- ការវិវត្តន៍នៃកូនដង្កូវព្រូនសសៃនៅនឹងដី
- ផលវិបាកនៃការផ្ទុកព្រូនសសៃ

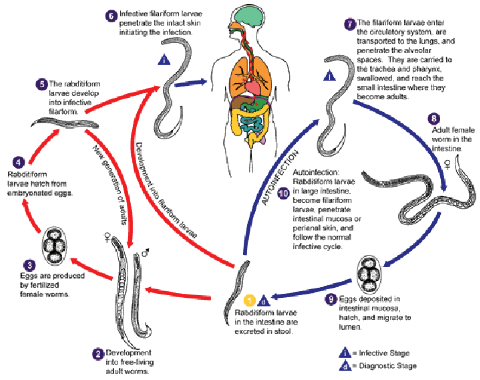

ព័ត៌មានអេពីដេមីសាស្ត្ររបស់ព្រូនជំងឺព្រូនអង្គីលីលឬព្រូនសសៃនៅប្រទេសកម្ពុជា

អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃជំងឺព្រូនអង្គីលីល ឬព្រូនសសៃតាមក្រុមអាយុលើប្រជាជន២៣៩៦នាក់ នៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារនាឆ្នាំ២០១០។ លទ្ធផលបានបញ្ជាក់ថាទាំងកុមារ និងមនុស្សធំ អត្រាកើតជំងឺនេះ គឺមានអត្រាប្រហាក់ប្រហែលគ្នាគឺ >40%។

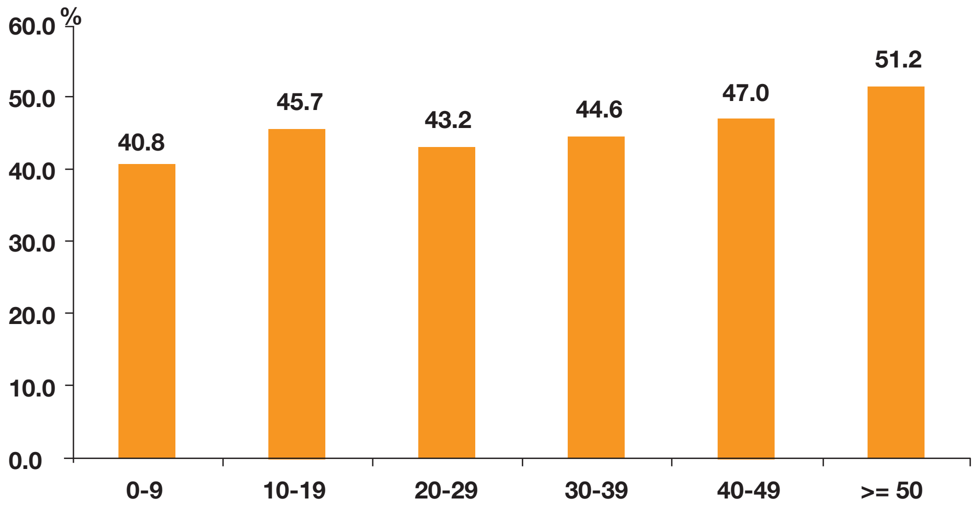

2. ជំងឺស៊ីស្តូសូមីញ៉ាស៊ីសមេគង្គ (*Schistosoma mekongi*)

គ្រូឧទ្ទេសនាមរៀបរាប់ពន្យល់ពីជម្ងឺស៊ីស្តូមេគង្គ ដែលមាននៅក្នុងប្រទេស និងពីបញ្ហាចំពោះមុខ។ ជំងឺស៊ីស្តូកើតមាននៅក្នុងខេត្តស្ថិតនៅតាមទន្លេមេគង្គតែ២ប៉ុណ្ណោះគឺខេត្តក្រចេះ (ស្រុកសំបូរ និងស្រុកក្រចេះ) និងខេត្តស្ទឹងត្រែង (ស្រុកសៀមបូក ថាឡាបរិវ៉ាត់ សេសាន និងសេកុង)។

ជំងឺស៊ីស្តូមានកើតតែនៅតំបន់តាមដងទន្លេមេគង្គនៃខេត្តស្ទឹងត្រែងនិងក្រចេះក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែលជាកន្លែងមានល័ក្ខខ័ណ្ឌអេកូសាស្ត្រអំណោយផលសម្រាប់ការចំលងជំងឺ។ នៅប្រទេសកម្ពុជាជំងឺនេះបង្កឡើងដោយព្រូនស៊ីស្តូសូម៉ាមេគង្គ (*Schistosoma mekongi*) ហើយភ្នាក់ងារចម្លង គឺប្រភេទខ្យង *Neotricuta aperta* (ខ្យងខ្លា) ដែលទំ និងរស់នៅក្នុងប្រហោងថ្មក្នុងទន្លេមេគង្គ នៅពេលទឹកស្រក ថ្មនោះលេចចេញពីទឹកពាក់កណ្តាល។ សត្វចតុបាទ ជាពិសេសសត្វឆ្កែក៏ទទួលរងការចំលងជំងឺស៊ីស្តូដែរ វាក៏ជាអ្នកផ្ទុកភ្នាក់ងារចំលងដ៏សំខាន់ក្នុងការចម្លងបន្ត។ ចំនួនប្រជាជន ដែលប្រឈមមុខនឹងការឆ្លងត្រូវបានគេប៉ាន់ស្មានថាជាង ៨ម៉ឺននាក់។ មុនពេលដែលវិធានការគ្រប់គ្រងជំងឺនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអ្នកកើតជំងឺស៊ីស្តូ នៅតំបន់ចម្លងខ្ពស់នៃជំងឺនេះ គឺមានរហូតដល់ជាង ៧០% នៅក្នុងចំណោមកុមារសិស្សសាលា និង៤៩%ចំពោះប្រជាជនទូទៅ។ ការចម្លងនៃជំងឺកើតមានឡើងនៅរដូវទឹកសម្រក នាចុងរដូវប្រាំង ចាប់ពីខែកុម្ភៈ ដល់មេសា ដែលពេលនោះ ទឹកទន្លេស្រករាក់ និងក្តៅឧណ្ហៗ។ មានកត្តាជាច្រើនដែលប្រឈមមុខចំពោះការចំលងនៃជំងឺ គឺសកម្មភាពប៉ះពាល់ផ្ទាល់នឹងទឹកទន្លេ

ដូចជាកុមារហៃលទឹកការបោកគក់របស់ស្ត្រី និងសកម្មភាពនេសាទ។ វិធានការណ៍គ្រប់គ្រងទប់ស្កាត់ការចំលងជំងឺរាប់ទាំងការព្យាបាលជាសមូហភាពដោយថ្នាំប្រាសុីកង់តែល (*Praziquantel*) ត្រូវបានអនុវត្ត ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៦មកម្លេះ។

ពន្យល់សិក្ខាមអោយបានដឹងច្បាស់អំពី

- កត្តាបង្កអោយមានការចំលង
- ភ្នាក់ងារចំលងនៃជម្ងឺសុីស្តូ
- អំពីវដ្តនៃការចំលងជំងឺសុីស្តូលើមនុស្ស សត្វ
- ការវិវត្តន៍ពងព្រូនសុីស្តូក្នុងខ្យងខ្លា (ភ្នាក់ងារចម្លង)
- ផលវិបាកនៃការកើតជំងឺសុីស្តូ

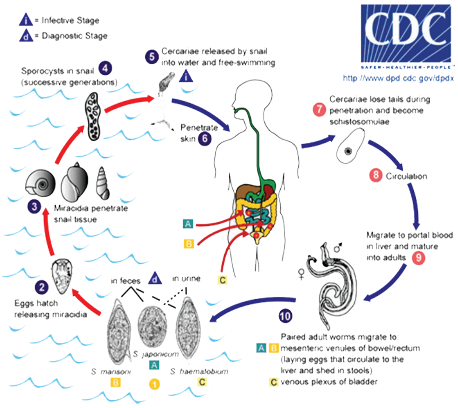

ភ្នាក់ងារចម្លង៖ ខ្យងខ្លា (*Neotricuta aperta*)

អ្នកជំងឺសុីស្តូដែលមានផលវិបាកមុនអនុវត្តការព្យាបាលជាសមូហភាព (សិក្ខាកាមគួរតែត្រូវដឹងពីបញ្ហានេះ)

ផែនការយុទ្ធសាស្រ្តសំរាប់គ្រប់គ្រងជំងឺសុីស្តូ

- យុទ្ធនាការផ្តល់ថ្នាំព្យាបាលជាសមូហភាពដល់ប្រជាជនរស់នៅតំបន់ប្រឈម
- សិក្សាស្រាវជ្រាវ និងតាមដានជាប្រចាំនៅតំបន់ចំលងខ្ពស់នៃជំងឺ (ពិនិត្យលាមកមនុស្ស និងសត្វដូចជា គោ ក្របី ឆ្កែ និងជ្រូក)
- សិក្សាស្រាវជ្រាវពីភ្នាក់ងារចំលង (ខ្យងខ្លា)
- អប់រំប្រជាជនក្នុងសហគមន៍អោយយល់ដឹងពីវិធានការណ៍ការពារ

3. ជំងឺព្រូនក្នុងថ្លើម (*Opisthorchis viverrini*)

ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ជំងឺព្រូនក្នុងថ្លើមដែលបង្កដោយប្រភេទព្រូន *Opisthorchis viverrini* ភាគច្រើនកើតនៅលើប្រជាជនដែលមានទំលាប់ចូលចិត្តបរិភោគភ្លាត្រី ខ្យងឆៅ ឬចំអិនមិនបានឆ្អិនល្អ។ ទំលាប់នៃការបរិភោគម្ហូបអាហារឆៅមានជាទូទៅនៅច្រើនតំបន់ក្នុងប្រទេស។ តាមការស្រាវជ្រាវក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ បានបង្ហាញអោយឃើញថា ប្រជាជនដែលកំពុងរស់នៅក្នុងស្រុកមួយចំនួនប៉ែកភូមិភាគទក្សិណ និងនិរតីនៃប្រទេស ជាពិសេស គឺបណ្តាខេត្តដែលមានព្រំប្រទល់ជាប់ជាមួយប្រទេសវៀតណាម និងឡាវដែលអត្រាអ្នកមានផ្ទុកជំងឺព្រូនក្នុងថ្លើម ដែលបង្កដោយប្រភេទព្រូន *Opisthorchis viverrini* ចន្លោះពី 1–54%។

បង្ហាញ និងពន្យល់សិក្ខាមអំពី

- កត្តាបង្កអោយមានការចំលង
- អំពីវដ្តនៃការចំលងជំងឺព្រូនថ្លើមលើមនុស្ស សត្វ
- ការវិវត្តន៍ពងព្រូនថ្លើមក្នុងខ្យង (ភ្នាក់ងារចម្លងទី១)
- ការវិវត្តន៍កូនដង្កូវព្រូនថ្លើមក្នុងត្រី (ភ្នាក់ងារចម្លងទី២)

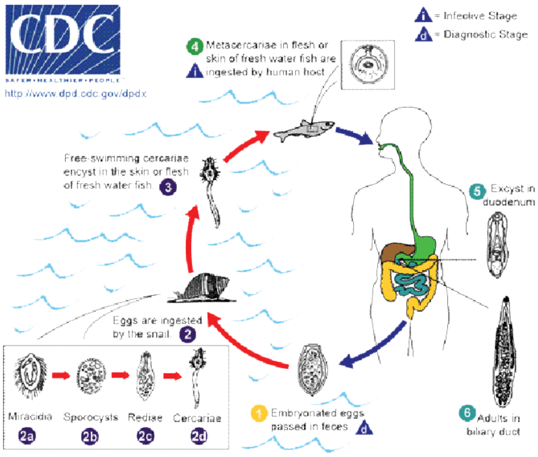

4. ជំងឺព្រូនអំបោះ (*Lymphatic filariasis*)

ជំងឺព្រូនអំបោះ (LF) ជាជំងឺបង្កដោយដង្កូវ *Wucheraria bancrofti*។ នៅប្រទេសកម្ពុជាយើងជំងឺនេះកើត និងរាតត្បាតនៅក្នុងខេត្តចំនួន៤។ ប្រទេសកម្ពុជាបានធ្វើការជាមួយកម្មវិធីសកលដោយតាំងចិត្តលុបបំបាត់ជំងឺនេះអោយអស់ពីប្រទេសរបស់ខ្លួន។ ការគូសផែនទីបញ្ជាក់ពីតំបន់កើតជំងឺព្រូនអំបោះទូទាំងប្រទេសត្រូវបានធ្វើឡើង និងបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៤។ មានស្រុកចំនួន១៨ នៅក្នុងខេត្ត៤ គឺខេត្តរតនគីរី (ស្រុកទាំង៩) ខេត្តស្ទឹងត្រែង (ស្រុកទាំង៥) ខេត្តព្រះវិហារ (ស្រុករវៀង) និងសៀមរាប (ស្រុក៣: ស្រុកសៀមរាប វ៉ារិន និងអង្គរជុំ) ត្រូវបានចាត់ទុកថាតំបន់ដែលកំពុងមានការចំលងជំងឺព្រូន។ ដោយមានផែនការយុទ្ធសាស្ត្រច្បាស់លាស់ក្នុងការលុបបំបាត់ជំងឺព្រូននេះដែលបានដំណើរការតាំងពីឆ្នាំ២០០៥មក កាលពីឆ្នាំ២០០៩នេះ កម្មវិធីជាតិបានសំរេចរួចរាល់ហើយ នូវការការព្យាបាលជាសមូហភាព (MDA) ជុំ ទី៥។

ពន្យល់សិក្ខាមអំពី

- កត្តាបង្កអោយមានការចំលង
- អំពីវដ្តនៃការចំលងជំងឺព្រូនអំបោះ ក្នុងខ្លួនមនុស្ស
- ការវិវត្តន៍កូនដង្កូវព្រូនក្នុងខ្លួនមូស (ភ្នាក់ងារចម្លង)

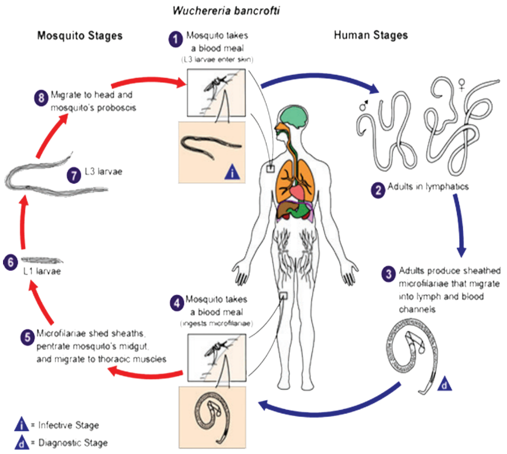

ស្ថានភាពជំងឺបច្ចុប្បន្ននៃជំងឺព្រូនអំបោះ

- បញ្ឈប់ការផ្តល់ថ្នាំព្យាបាលដោយសមូហភាពដល់ប្រជាជនដែលរស់នៅតំបន់ប្រឈមនឹងជំងឺ
- ពិនិត្យតាមដានដោយធ្វើការស្រាវជ្រាវលើកុមារអាយុពី ៦-៧ឆ្នាំ តាមរយៈការតេស្តរហ័សមើលអង់ទីហ្សែនក្រែងនៅមានការចំលងក្រោយពីការព្យាបាលដោយ ថ្នាំបាន ៥ជុំហើយ
- អប់រំប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍ស្តីពីវិធានការការពារ
- ពិនិត្យ ថែទាំអ្នកជំងឺដែលមានផលវិបាកនៃជំងឺរួចហើយ

ប្រធានបទទី៣
រយៈពេល ៦០នាទី

មូលហេតុបណ្ដាលអោយកើតព្រូន

គោលដៅនៃការសិក្សា

នៅពេលរៀនចប់មេរៀននេះ សិក្ខាកាមនឹង៖

- អាចពណ៌នាបានពីមូលហេតុបណ្ដាលឲ្យកើតព្រូន
- យល់ច្បាស់ពីរោគសញ្ញាពាក់ព័ន្ធនឹងការកើតព្រូន
- អាចពន្យល់បានពីផលវិបាកដែលបង្កដោយដង្កូវព្រូន
- អាចពន្យល់បង្ហាញបានពីក្បួនអនាម័យ

មូលហេតុដែលបណ្ដាលអោយកើតព្រូន

ជំងឺព្រូនភាគច្រើនកើតមានឡើងបណ្ដាលមកពីការខ្វះការយល់ដឹង និងយកចិត្តទុកដាក់អំពីអនាម័យ កុមារជាច្រើនទំលាប់ជុះពាសវាលពាសកាលនៅក្បែរផ្ទះឬក្នុងគុម្ពោធព្រៃជិតៗផ្ទះ និងភូមិដែលខ្លួនរស់នៅ។ មូលហេតុផ្សេងៗទៀតដូចជា ការប្រើប្រាស់ទឹកមិនស្អាត ញាំទឹកឆៅ ញាំបន្លែ ឬផ្លែឈើមិនបានលាងសំអាតមុនពេលបរិភោគ និងទំលាប់បរិភោគត្រីសាច់ឬសាច់ចំអិនមិនបានឆ្អិនល្អ ដើរជើងទទេរ ដៃមិនស្អាតយកមកលូកមាត់ ឬចាប់កាន់អាហារញាំជាដើម។

បន្ថែមលើនេះទៀត សត្វរុយជាភ្នាក់ងារសំខាន់ក្នុងការចំលងមេរោគផ្សេងៗជាច្រើន។ រុយអាចទំលើលាមកសំរាមឬទំលើគំរង់ខ្មោចសត្វ ហើយរុយក៏ចូលចិត្តទំលើអាហាររបស់យើងដែរ។ នៅពេលរុយទំលើអាហារវានឹងបន្សល់ទុកមេរោគនៅលើចំណីអាហាររបស់អ្នកដែលបណ្ដាលអោយអ្នកកើតជំងឺ។ អ្នកអាចកើតជំងឺរាគរូស ក្អួតចង្អោរ ឈឺពោះ....ហើយកើតជំងឺព្រូននៅក្នុងពោះ។

លក្ខណៈសំគាល់អ្នកកើតជំងឺព្រូន

ចំពោះកុមារ គឺមានរាងកាយស្លេកស្លាំង ឧស្សាហ៍ចុកពោះ រាគ ក្អួត ជួនកាលមានក្ដៅខ្លួន រមាស់គូថ កុមារញាំច្រើនតែមិនធំធាត់ អត់មានកំលាំង ស្រកទំងន់ ពេលគេងមានភាពរសាប់រសល់ គេងមិនសូវលក់ស្រួល ធំពោះ។

ផលវិបាក

- ព្រូនវាជញ្ជក់យករសជាតិអាហារដែលកុមារបរិភោគ ជាហេតុធ្វើអោយកុមារមានជំងឺកង្វះអាហាររូបត្ថម្ភ បាត់បង់កំលាំងពលកម្ម ស្លេកស្លាំង ខ្សោយបញ្ញា ស្មារតី យឺតយ៉ាវក្នុងការរីកធំធាត់
- ព្រូនចង្អឹះ វាអាចចាក់ស្រេះមូលផ្តុំគ្នាច្រើន បណ្តាលអោយស្ទះពោះវៀន តំរូវអោយធ្វើការវះកាត់
- ព្រូនទំពក់វាភ្ជាប់ខ្លួនវាដោយថ្ពក់ទៅនឹងជញ្ជាំងពោះវៀន រួចវាបឺតឈាម បណ្តាលអោយមានជំងឺស្លេកស្លាំង រាគ មួលពោះ ធ្លាក់ត្រសាល់គូថ

វិធីការពារទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃដង្កូវព្រូនពោះវៀន

កុមារទាំងឡាយត្រូវចងចាំអោយបានច្បាស់ អំពីក្បួនអនាម័យក្នុងការការពារជំងឺព្រូន ក៏ដូចជាការពារជំងឺ ឆ្លងផ្សេងៗទៀតដែរ។

ត្រូវអនុវត្តន៍ជារៀងរាល់ថ្ងៃអំពីក្បួនអនាម័យដូចតទៅ

- លាងសំអាតដៃនឹងសាប៊ូ មុនពេលចាប់កាន់ចំណីអាហារ និងក្រោយពេលបន្ទោបង់ហើយ
- ត្រូវញាំុទឹកដាំពុះ
- ត្រូវញាំុចំណីអាហារដែលចំអិនឆ្អិនបានល្អ ហើយគ្របអោយជិតកុំអោយរុយរោម
- បន្លែ ឬផ្លែឈើ មុននឹងយកទៅញាំុត្រូវលាងទឹកអោយបានស្អាត
- ចាំបាច់ត្រូវពាក់ស្បែកជើងជានិច្ច
- អនាម័យខ្លួនប្រាណ
- ត្រូវប្រើបង្គន់អនាម័យ

ប្រធានបទទី៤ រយៈពេល ១២០នាទី	**ការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន Mebendazole/Albendazole ដល់ក្រុមគោលដៅនៅប្រទេសកម្ពុជា**

គោលដៅនៃការសិក្សា

នៅពេលរៀនចប់មេរៀននេះ សិក្ខាកាមនឹងៈ

- អាចយល់ដឹងពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃជំងឺព្រូននៅប្រទេសកម្ពុជា
- យល់ច្បាស់ពីក្រុមអាយុដែលងាយប្រឈមនឹងការចំលងជំងឺព្រូន
- យល់ច្បាស់ពីយុទ្ធនាការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅនៅប្រទេសកម្ពុជា
- អាចពន្យល់ពីយុទ្ធសាស្ត្រនៃការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅ

ដោយហេតុថាប្រទេសកម្ពុជាមានអាកាសធាតុក្តៅហើយសើមដែលបង្កភាពងាយស្រួលដល់ការចំលងជំងឺដង្កូវព្រូនដែលឆ្លងតាមដី ព្រមទាំងកង្វះអនាម័យនៅក្នុងទំលាប់ការងារប្រចាំជីវិតមួយចំនួនដូចជា ការប្រើប្រាស់លាមកមនុស្សមកធ្វើជាជីជាដើម ទើបប្រទេសកម្ពុជាយើងមានអត្រាជំងឺដង្កូវព្រូនដែលឆ្លងតាមដីខ្ពស់ និងកើតមាននៅពាស់ពេញប្រទេស។ នៅឆ្នាំ២០០២ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់របស់ព្រូនចង្កឹះ (*A. lumbricoides*) មានពី 40%ដល់ 63% ហើយព្រូនរំពាត់សេះ (*T. trichiura*) មានពី 15 ដល់ 60% និងព្រូនទំពក់ (Hookworms) មានពី 20 ដល់ 83% ព្រមជាមួយ និងអត្រាអ្នកកើតព្រូនច្រើនមុខមានពី 60 ដល់ 70%។ មានប្រជាជនកម្ពុជាប្រហែលជាជាង៨លាននាក់ ដែលគេគិតថាកំពុងមានហានិភ័យប្រឈមនឹងការឆ្លងជំងឺដង្កូវព្រូនដែលឆ្លងតាមដី។ អ្នកដែលងាយប៉ះពាល់ជាងគេមាន កុមារវ័យជិតចូលរៀន កុមារក្នុងវ័យសិក្សា និងស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជ។ ផលប៉ះពាល់ទាំងឡាយដែលបណ្តាលមកពីជំងឺដង្កូវព្រូនដែលឆ្លងតាមដីរួមមាន កង្វះឈាម កង្វះអាហាររូបត្ថម្ភ និងមុខងារការបឺតស្រូបយកវីតាមីនអាមិនបានល្អ។

តាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវថ្មីៗនេះ បានបង្ហាញអោយឃើញថាជំងឺព្រូនអង្គីលីស ឬព្រូនសសៃ (*S. stercoralis*) ក៏ជាបញ្ហាសុខភាពសារធារណដ៏ចំបងដែរនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើង។ អង្គីលីសមិនត្រឹមតែជាដង្កូវព្រូនដែលអាចឆ្លងតាមដីបានប៉ុណ្ណោះទេតែវាក៏អាចធ្វើការចំលងដោយខ្លួនឯងនៅក្នុងខ្លួនមនុស្សដែរ (Autoinfection) នេះជាមូលហេតុនាំឱ្យឈានដល់ស្លាប់ជាពិសេសចំពោះអ្នកដែលមានប្រពន្ធ័ការពារខ្លួនខ្សោយ។ Ivermectin ជាថ្នាំមួយដែលយើងឃើញថាមានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការព្យាបាលជំងឺព្រូនអង្គីលីសឬព្រូនសសៃនេះ។

ឯកសារក្បួនណែនាំសំណូមពរអោយអនុវត្តន៍ការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់កុមារក្នុងវ័យសិក្សាទាំងអស់តាមរយៈកម្មវិធីទំលាក់ព្រូននៅតាមសាលារៀន និងកុមារត្រៀមចូលសាលារៀន (១២-៥៩ខែ) តាមរយៈសេវាចុះមូលដ្ឋានដោយមិនមានគិតពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ ដោយហេតុថាការព្យាបាលជ្រើសរើសតែអ្នកដែលមានវត្តមានដង្កូវព្រូន គឺមិនអាចធ្វើទៅបានទេនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ចំណែកឯសមាជិកសហគមន៍ដទៃទៀត ជាពិសេសស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជក៏ត្រូវតែផ្តល់ថ្នាំ

ព្រូន ដោយផ្អែកលើអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃដង្កូវព្រូនតាមរយៈការសិក្សាស្រាវជ្រាវ។

ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ថ្នាំមេបង់ដាស្សូល ឬអាល់បង់ដាស្សូល (Mebendazole/Albendazole) ត្រូវបានទទួលស្គាល់យ៉ាងទូលំទូលាយតាមមូលដ្ឋានសាលាដែលមានកម្មវិធីទំលាក់ព្រូន និងតាមរយៈសេវាចុះតាមមូលដ្ឋានដោយរួមបញ្ចូលជាមួយកម្មវិធីចាក់ថ្នាំបង្ការ និងកម្មវិធីផ្តល់អាហាររូបត្ថម្ភ។ ថ្នាំទំលាក់ព្រូនមេបង់ដាស្សូល ឬអាល់បង់ដាស្សូល (Mebendazole/Albendazole) ត្រូវផ្គត់ផ្គង់តាមរយៈ មន្ទីរសុខាភិបាលខេត្ត ស្រុកប្រតិបត្តិ និងមណ្ឌលសុខភាព។ ការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនជាទូទៅនឹងត្រូវបានអនុវត្តន៍នៅសាលារៀន រោងចក្រ និងតាមរយៈសេវាចុះតាមមូលដ្ឋាន រួមសហការជាមួយនឹងមន្ទីរសុខាភិបាលខេត្ត មន្ទីរអប់រំយុវជន និងកីឡាខេត្ត មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈខេត្ត ស្រុកប្រតិបត្តិ មណ្ឌលសុខភាព និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានា។ល។

ក្រុមគោលដៅដែលត្រូវផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន

1. **សិស្ស និងគ្រូ តាមសាលារៀនសាធារណៈ និងឯកជន**
   - កុមារមត្តេយ្យសិក្សា (ទាំង២ភេទ)
   - កុមារបឋមសិក្សា (ទាំង២ភេទ)
   - សិស្សមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ទាំង២ភេទ)
   - សិស្សមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ (ទាំង២ភេទ)
   - គរុសិស្សនៅតាមគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ (ទាំង២ភេទ) ២៦ខេត្ត/រាជធានី ទូទាំងប្រទេស
2. **តាមសហគមន៍ទូទាំងរាជធានី ខេត្ត**
   - កុមារត្រៀមចូលសាលាអាយុចាប់ពី ១២-៥៩ ខែ (ទាំង២ភេទ)
   - កុមារសិស្សសាលាដែលពុំទាន់បានថ្នាំលេបក្នុងកំឡុងពេលផ្តល់ថ្នាំនៅសាលារៀន និងកុមារដែលពុំបានចូលរៀន ឬកុមារបោះបង់ចោលការសិក្សា (ទាំង២ភេទ)
   - ស្ត្រីស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជអាយុចាប់ពី១៥-៤៩ឆ្នាំ (រួមបញ្ចូលទាំងស្ត្រីមានគភ៌ចាប់ពីត្រីមាសទី២ និងស្ត្រីក្រោយពេលសម្រាល)៖
     - ស្ត្រីនៅតាមសហគមន៍
     - ស្ត្រីធ្វើការនៅរោងចក្រ/សហគ្រាស

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន

- កុមារអាយុ ១២-៥៩ខែ អាចទទួលថ្នាំគ្រាប់ម៉េបង់ដាហ្សូល ឬអាល់បង់ដាស្សូល ១ដូស (លេបតែម្តង) ឱ្យបានទៀងទាត់យ៉ាងហោចណាស់១ដងក្នុង១ឆ្នាំ តាមរយៈ
  - មត្តេយ្យសាលារៀន ក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីគ្រូប្រចាំថ្នាក់ និងនាយកសាលា ដោយមានការគាំទ្រពីបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព
  - ការផ្តល់សេវាសុខភាពចុះតាមមូលដ្ឋាន ដូចជាការចុះចាក់ថ្នាំបង្ការ ការផ្តល់ថ្នាំជីវជាតិអា និងការពិគ្រោះជំងឺតាមសេវាសុខភាពសាធារណៈ
- កុមារ/យុវវ័យក្នុងវ័យសិក្សាត្រូវតែបានទទួលថ្នាំគ្រាប់ម៉េបង់ដាហ្សូល ឬអាល់បង់ដាហ្សូល ១ដូស(លេបតែម្តង) ឱ្យបានទៀងទាត់យ៉ាងហោចណាស់១ដងក្នុង១ឆ្នាំ តាមរយៈ
  - សាលារៀន (សាធារណៈ និងឯកជន) ក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីគ្រូប្រចាំថ្នាក់ និងនាយកសាលា ដោយមានការគាំទ្រពីបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព
  - ការផ្តល់សេវាសុខភាពចុះតាមមូលដ្ឋាន និងការពិគ្រោះជំងឺតាមសេវាសុខភាពសាធារណៈ
- ស្ត្រីស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជអាយុ ១៥-៤៩ឆ្នាំ (ស្ត្រីមានគភ៌ចាប់ពីត្រីមាសទី២ និងស្ត្រីក្រោយពេលសម្រាល លើកលែងតែស្ត្រីមានគភ៌ចាប់នៅត្រីមាសដំបូង) អាចទទួលថ្នាំគ្រាប់ម៉េបង់ដាហ្សូល ឬអាល់បង់ដាស្សូ ១ដូស (លេបតែម្តង) ឱ្យបានទៀងទាត់យ៉ាងហោចណាស់១ដងក្នុង១ឆ្នាំ តាមរយៈ
  - ការផ្តល់សេវាសុខភាពតាមមូលដ្ឋាន ដូចជាការចុះចាក់ថ្នាំបង្ការ ការផ្តល់ថ្នាំជីវជាតិអា សេវាពន្យារកំណើត និងការពិគ្រោះជំងឺតាមសេវាសុខភាពសាធារណៈ
  - ការផ្តល់សេវាសុខភាពនៅតាមរោងចក្រ/សហគ្រាស

ប្រធានបទទី៥ រយៈពេល ៩០នាទី	**គោលនយោបាយជាតិនៃការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន Mebendazole/Albendazole ដល់ក្រុមគោលដៅ**

គោលដៅនៃការសិក្សា

នៅពេលរៀនចប់មេរៀននេះ សិក្ខាកាមនឹងៈ

- អាចយល់ដឹងពីយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការពង្រឹងការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនឲ្យមានប្រសិទ្ធិភាព
- យល់ច្បាស់ពីពីគោលនយោបាយជាតិនៃការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន
- ចេះប្រើប្រាស់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន Mebendazole/Albendazole ដល់ក្រុមគោលដៅ

យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការពង្រឹងការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅអោយមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់

- ពង្រឹងចំណេះដឹង និងជំនាញស្តីពីការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីដង្កូវព្រូនដល់មន្ត្រីសុខាភិបាលគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ចាប់ពីថ្នាក់ខេត្ត ស្រុកប្រតិបត្តិ និងមណ្ឌលសុខភាព រួមទាំងដៃគូសហការជាពិសេសនាយកសាលានៃក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា និងមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បង្កើនចំណេះដឹង និងការចូលរួមពីការទទួលយកគ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនពីសហគមន៍តាមរយៈការអប់រំផ្សព្វផ្សាយ (អប់រំសុខភាព)
- បង្កើនការត្រួតពិនិត្យ និង ការចុះអភិបាលពីកម្មវិធីថ្នាក់ជាតិ ខេត្ត ស្រុកប្រតិបត្តិមណ្ឌលសុខភាព
- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និងភស្តុភារនៃការស្នើសុំ និងចែកចាយគ្រាប់ថ្នាំព្រូនប្រភេទ Mebendazole/Albendazole
- ពង្រឹងការធ្វើរបាយការណ៍នៅគ្រប់ថ្នាក់

គោលនយោបាយជាតិនៃការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន Mebendazole/Albendazole ដល់ក្រុមគោលដៅ

- គ្រប់កុមារទាំងអស់ដែលបានមកមណ្ឌលសុខភាព មានអាយុចាប់ពី ១២ខែ ដល់ ៥៩ខែ ត្រូវតែផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន ១ដូស (លេបតែម្តង)
- គ្រប់កុមារដែលមានអាយុចាប់ពី ១២ខែ ដល់ ៥៩ខែ នៅក្នុងសហគមន៍ ត្រូវតែផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន១ដូស (លេបតែម្តង) រៀងរាល់ ខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកា តាមរយៈសេវាសុខាភិបាលចុះតាមមូលដ្ឋាន(ចាក់ថ្នាំបង្ការ ....)

- សិស្សសាលារៀន (សាធារណៈ និងឯកជន) ទូទាំងប្រទេសត្រូវតែបានផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន ១ដូស(លេបតែម្តង) រៀងរាល់៦ខែម្តង គឺខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកា តាមរយៈគ្រូប្រចាំថ្នាក់ សហការជាមួយបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព
- ត្រូវផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន ១ដូស (លេបតែម្តង) ដល់គ្រប់ស្រ្តីមានគភ៌ចាប់ពី ៤ខែ ដល់ ៩ខែ និងស្រ្តីក្រោយសំរាលនៅមណ្ឌលសុខភាព និងតាមសេវាសុខភាពចុះតាមមូលដ្ឋាន
- ស្រ្តីស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជអាយុ ១៥-៤៩ឆ្នាំ ត្រូវតែទទួលថ្នាំទំលាក់ព្រូន១ដូស (លេបតែម្តង) យ៉ាងហោចណាស់អោយបានម្តងក្នុង១ឆ្នាំ

ប្រភេទ និងកម្រិតថ្នាំដែលត្រូវផ្តល់

- ថ្នាំគ្រាប់ម៉េបង់ដាហ្សូល៥០០មីលីក្រាម/អាល់បង់ដាហ្សូល៤០០មីលីក្រាម (Mebendazole 500mg/Albendazole 400mg) ជាថ្នាំដែលងាយស្រួលក្នុងការទំពាលេប និងគ្មានផ្តល់ផលវិបាកអ្វីឡើយ
- កម្រិតថ្នាំដែលត្រូវលេប
    - ទំពាលេប១គ្រាប់ តែម្តង (Oral Single Dose) ចំពោះបុគ្គលអាយុចាប់ពី ២ឆ្នាំឡើងទៅ
    - ទំពាលេបកន្លះគ្រាប់ (កាច់ថ្នាំជា២កំណាត់ ស្មើនឹង ២៥០mg ចំពោះថ្នាំ Mebendazole និងស្មើនឹង ២០០mg ចំពោះថ្នាំ Albendazole) តែម្តង (Oral Single Dose) ចំពោះកុមារអាយុពី ១២ខែ ដល់ ២៣ខែ

សកម្មភាពអនុវត្តន៍សំរាប់កម្មវិធីពេលចុះមូលដ្ឋាន

- បុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាពដែលចុះអនុវត្តន៍ការងារចាក់ថ្នាំបង្ការតាមភូមិ មុននឹងផ្តល់ថ្នាំព្រូនដល់កុមារ ត្រូវសួរព័ត៌មានជាមុនសិន។ បើកន្លងមកកុមារបានទទួលថ្នាំម៉េបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូលម្តងរួចហើយក្នុងរយៈពេលតិចជាង៣ខែ កុមារនោះមិនត្រូវទទួលថ្នាំទៀតទេ
- មណ្ឌលសុខភាពត្រូវធ្វើសំណើសុំគ្រាប់ថ្នាំមេបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូលសំរាប់សេវាចុះមូលដ្ឋានដោយគិតអាយុកុមារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ បូកបន្ថែមនឹងកុមារសិស្សសាលាបឋមសិក្សាទាំងអស់ និងមត្តេយ្យសាលាក្នុងមណ្ឌលសុខភាព

ប្រធានបទទី៦
រយៈពេល ១៥០នាទី

តួនាទី និងភារៈកិច្ចរបស់វិស័យពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅ

គោលដៅនៃការសិក្សា

នៅពេលរៀនចប់មេរៀននេះ សិក្ខាកាមនឹង៖

- យល់ដឹងពីតួនាទី និងភារៈកិច្ចរបស់វិស័យពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅ
- យល់ច្បាស់ពីកិច្ចសហការរបស់វិស័យពាក់ព័ន្ធក្នុងការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅ

វិស័យសុខាភិបាល

1 កម្មវិធីជាតិទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ត្រូវ

- ធ្វើផែនការអនុវត្តន៍កម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំម៉េបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូលដល់គ្រប់ក្រុមគោលដៅទាំងអស់
- សហការជាមួយ នាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សានៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងឃ្លាំងឱសថកណ្តាលនៃក្រសួងសុខាភិបាល ក្នុងការចែករំលែកព័ត៌មាន និងលើកគម្រោងផែនការតម្រូវការថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់គ្រប់ក្រុមគោលដៅទាំងអស់
- ទទួល និងចែកចាយ សម្ភារទៅតាមតំបន់ ដូចជាសម្ភារអប់រំសុខភាពជាដើម
- រៀបចំផែនការបណ្តុះបណ្តាលពីយុទ្ធសាស្ត្រនៃកម្មវិធីដល់មន្ត្រីសុខាភិបាលនៅតាមតំបន់
- ពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃពីការអនុវត្តន៍កម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនទូទាំងប្រទេស ដោយសហការជាមួយនាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សានៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

2. ឃ្លាំងឱសថកណ្តាលរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវ

- សហការជាមួយកម្មវិធីជាតិទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ក្នុងការចែករំលែកព័ត៌មាន និងលើកគម្រោងផែនការតម្រូវការថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់គ្រប់ក្រុមគោលដៅទាំងអស់
- ត្រូវធ្វើការផ្គត់ផ្គង់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ទៅគ្រប់ស្រុកប្រតិបត្តិ ៤ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ

3. **នាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារ បរិក្ខាពេទ្យ និងគ្រឿងសំអាង ត្រូវ**

- សហការជាមួយកម្មវិធីជាតិទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ដើម្បីធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការគ្រប់គ្រង ការចែកចាយឱសថ បរិក្ខារពេទ្យ សម្រាប់សេវាចុះមូលដ្ឋាន និងការគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់ បណ្តាលមកពីហេតុការរំខានធ្ងន់ធ្ងរក្នុងកំឡុងពេលយុទ្ធនាការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ដល់ក្រុមគោលដៅនៅប្រទេសកម្ពុជា
- រៀបចំឧបសម្ព័ន្ធសម្រាប់ធ្វើការណែនាំដល់មន្ទីរសុខាភិបាល ស្រុកប្រតិបត្តិ មណ្ឌលសុខភាពក្នុងការស្នើសុំការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន និងក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់បណ្តាលមកពីហេតុការណ៍រំខានធ្ងន់ធ្ងរក្នុងកំឡុងពេលយុទ្ធនាការ
- ផ្តត់ផ្គង់ទម្រង់របាយការណ៍ស្តីពីប្រតិកម្មរំខានរបស់ឱសថជូនដល់កម្មវិធីជាតិទម្លាក់ដង្កូវព្រូនសម្រាប់យុទ្ធនាការ
- ចូលរួមសហការជាមួយកម្មវិធីជាតិទម្លាក់ដង្កូវព្រូនក្នុងការពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃលើគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមានជាយថាហេតុបណ្តាលមកពីហេតុការរំខានធ្ងន់ធ្ងរក្នុងកំឡុងពេលយុទ្ធនាការ

4. **កម្មវិធីទម្លាក់ដង្កូវព្រូនថ្នាក់ខេត្ត និងស្រុកប្រតិបត្តិ ត្រូវ**

- សហការជាមួយមន្ទីរ និងការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡា នៅតាមរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក និងខណ្ឌនីមួយៗ ដើម្បីរៀបចំផែនការជាក់លាក់
- ផ្គត់ផ្គង់សម្ភារ (ថ្នាំម៉េបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូល សម្ភារអប់រំសុខភាព) ទៅតាមមណ្ឌលសុខភាពឱ្យទាន់ពេលវេលា
- ប្រមូលទិន្នន័យប្រជាជនគោលដៅ (កុមារត្រៀមចូលសាលាអាយុ១២-៥៩ខែ កុមារមត្តេយ្យកុមារបឋមសិក្សា សិស្សមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងទុតិយភូមិ គរុសិស្ស គរុនិស្សិត លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ស្ត្រីស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជ) ពីមណ្ឌលសុខភាពគ្របដណ្តប់ដោយស្រុកប្រតិបត្តិ
- ធ្វើសំណើសុំថ្នាំម៉េបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូល តាមតម្រូវការចាំបាច់នៅក្នុងស្រុកប្រតិបត្តិទៅឃ្លាំងឱសថកណ្តាលរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល រៀងរាល់ត្រីមាស
- ប្រមូលរបាយការណ៍ចែកចាយ ម៉េបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូលប្រចាំខែពីមណ្ឌលសុខភាព
- បញ្ចូលទិន្នន័យចែកចាយឱសថប្រចាំខែបានពីមណ្ឌលសុខភាព ទៅក្នុងប្រព័ន្ធព័ត៌មានសុខាភិបាល(HIS)

- រៀបចំផែនការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោលដល់មន្ត្រីមណ្ឌលសុខភាព ដើម្បីបង្ហាត់បង្រៀនដល់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូនៅតាមសាលារៀនឱ្យបានយល់ដឹងអំពីការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ការអប់រំសុខភាពដល់សិស្ស និងសំណើសុំថ្នាំម៉េបង់ដាហ្សូលអាល់បង់ដាហ្សូល
- ពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃពីសកម្មភាពផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ដល់ក្រុមគោលដៅនៅតាមសាលារៀន គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ រោងចក្រ/សហគ្រាស និងសហគមន៍

5. មណ្ឌលសុខភាព ត្រូវ

- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីឈ្មោះសាលារៀន (សាធារណៈ និងឯកជន) ព្រមទាំងប្រជាជនគោលដៅសរុប(កុមារត្រៀមចូលសាលាអាយុ១២-៥៩ខែ កុមារមត្តេយ្យ កុមារបឋមសិក្សា សិស្សមធ្យម សិក្សាបឋមភូមិ និងទុតិយភូមិ គរុសិស្ស គរុនិស្សិត និងស្ត្រីស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជ) ដែលស្ថិតក្នុងតំបន់គ្របដណ្តប់នៃមណ្ឌលសុខភាពរបស់ខ្លួនជាប្រចាំ
- ស្នើសុំថ្នាំម៉េបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូល តាមតម្រូវការចាំបាច់នៅមណ្ឌលសុខភាពទៅការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិ ជារៀងរាល់ខែ
- ដឹកនាំអនុវត្តន៍ការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ដល់ក្រុមគោលដៅនៅសាលារៀន គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូទាំងអស់ រោងចក្រ/សហគ្រាស និងសហគមន៍ ឱ្យបានទៀងទាត់ និងមានប្រសិទ្ធភាព ដោយសហការជាមួយនាយកសាលារៀន គ្រឹះស្ថានសិក្សា និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន
- យកថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ជូនគ្រប់សាលារៀន (សាធារណៈ និងឯកជន) គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូនិងរោងចក្រ/សហគ្រាស ឱ្យបាន ១ ឬ ២ខែ មុនពេលចុះយុទ្ធនាការទម្លាក់ដង្កូវព្រូន (ខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកា) នៃឆ្នាំនីមួយៗ
- ទាក់ទងទៅគ្រប់គ្រឹះស្ថានសិក្សាទាំងអស់ (សាធារណៈ និងឯកជន) និង រោងចក្រ/សហគ្រាស ដើម្បីសុំរបាយការណ៍នៃការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន មិនឱ្យលើសពី ១ខែ បន្ទាប់ពីយុទ្ធនាការទម្លាក់ដង្កូវព្រូនបានចប់
- ធ្វើរបាយការណ៍ពីការចែកចាយថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនជូនទៅការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិ និងបញ្ចូលទិន្នន័យចែកចាយឱសថប្រចាំខែ ទៅក្នុងប្រព័ន្ធព័ត៌មានសុខាភិបាល (HC1)
- ពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃពីសកម្មភាពផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ដល់ក្រុមគោលដៅនៅគ្រប់គ្រឹះស្ថានសិក្សា រោងចក្រ/សហគ្រាស និងសហគមន៍

វិស័យអប់រំ

1. **នាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សា ត្រូវ**

   - សហការជាមួយកម្មវិធីជាតិទម្លាក់ដង្កូវព្រូននៃក្រសួងសុខាភិបាល ក្នុងការលើកគម្រោងផែនការតម្រូវការថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនប្រចាំឆ្នាំ
   - ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងការចែករំលែកព័ត៌មានចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សា (សាធារណៈ និងឯកជន) ដោយបញ្ជាក់ពីចំនួនក្រុមគោលដៅសរុប (កុមារមត្តេយ្យ កុមារបឋមសិក្សា សិស្សមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងទុតិយភូមិ គរុសិស្ស និងគរុនិស្សិត) ដល់កម្មវិធីជាតិទម្លាក់ដង្កូវព្រូននៃក្រសួងសុខាភិបាល
   - ពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃពីការអនុវត្តន៍កម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនទូទាំងប្រទេស ដោយសហការជាមួយកម្មវិធីជាតិផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូននៃក្រសួងសុខាភិបាល

2. **មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡារាជធានី ខេត្ត ត្រូវ**

   - សហការជាមួយមន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្តរបស់ខ្លួន ក្នុងការលើកគម្រោងផែនការតម្រូវការថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនប្រចាំឆ្នាំ ជូនដល់គ្រប់ក្រុមគោលដៅ
   - ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងការចែករំលែកព័ត៌មានចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សា (សាធារណៈ និងឯកជន) ដោយបញ្ជាក់ពីចំនួនក្រុមគោលដៅសរុប (កុមារមត្តេយ្យ កុមារបឋមសិក្សា សិស្សមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងទុតិយភូមិ គរុសិស្ស និងគរុនិស្សិត) ដល់មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្តរបស់ខ្លួន
   - ពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃពីការអនុវត្តន៍កម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនទូទាំងខេត្ត ដោយសហការជាមួយមន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្ត

3. **ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវ**

   - សហការជាមួយមណ្ឌលសុខភាព ក្នុងការលើកគម្រោងផែនការតម្រូវការថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនប្រចាំឆ្នាំ ជូនដល់គ្រប់ក្រុមគោលដៅ
   - ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងការចែករំលែកព័ត៌មានចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សា (សាធារណៈ និងឯកជន) ដោយបញ្ជាក់ពីចំនួនក្រុមគោលដៅសរុប (កុមារមត្តេយ្យ កុមារបឋមសិក្សា សិស្សមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងទុតិយភូមិ គរុសិស្ស និងគរុនិស្សិត) ដល់មណ្ឌលសុខភាព
   - ពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃពីការអនុវត្តន៍កម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនទូទាំងស្រុក ដោយសហការជាមួយមណ្ឌលសុខភាព

4. **នាយកសាលារៀន (សាធារណៈ និងឯកជន) រួមទាំងនាយកគ្រប់គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ ស្ថិតក្នុងតំបន់គ្របដណ្តប់របស់មណ្ឌលសុខភាព**

- បង្ហាត់បង្រៀនគ្រូបន្ទុកថ្នាក់ឱ្យបានយល់ដឹងអំពីការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន និងការអប់រំសុខភាព(អនាម័យ) ដល់សិស្សានុសិស្ស គរុសិស្ស គរុនិស្សិត
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងផ្តល់ព័ត៌មានពីចំនួនសិស្ស គរុសិស្ស គរុនិស្សិតជូនដល់មណ្ឌលសុខភាពឱ្យបាន ១ ឬ ២ខែ មុនយុទ្ធនាការទម្លាក់ដង្កូវព្រូន
- ស្នើសុំថ្នាំម៉េបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូលដោយផ្ទាល់ទៅមណ្ឌលសុខភាព ឱ្យបាន ១ ឬ ២ខែមុនយុទ្ធនាការទម្លាក់ដង្កូវព្រូន
- សហការជាមួយបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព ក្នុងសកម្មភាពយុទ្ធនាការទម្លាក់ដង្កូវព្រូន៖ គ្រូ និងសិស្សានុសិស្សលេបថ្នាំក្នុងពេលតែមួយ (វេនព្រឹក ឬវេនល្ងាច) ក្នុងថ្ងៃណាមួយជាសមូហភាព
- ផ្តល់របាយការណ៍ជូនដល់មណ្ឌលសុខភាពរបស់ខ្លួនយ៉ាងយូរ ១សប្តាហ៍ បន្ទាប់ពីបានផ្តល់ថ្នាំរួច(ទាំងជុំទី១ និងជុំទី២)

វិស័យរោងចក្រ/សហគ្រាស

គ្រូពេទ្យរោងចក្រ/សហគ្រាស ស្ថិតក្នុងតំបន់គ្របដណ្តប់របស់មណ្ឌលសុខភាព ត្រូវ

- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងផ្តល់ព័ត៌មានពីចំនួនកម្មករជូនដល់មណ្ឌលសុខភាព ឱ្យបាន ១ ឬ២ខែ មុនយុទ្ធនាការទម្លាក់ដង្កូវព្រូន
- ស្នើសុំថ្នាំថ្នាំម៉េបង់ដាហ្សូល/អាល់បង់ដាហ្សូលដោយផ្ទាល់ទៅមណ្ឌលសុខភាព ឱ្យបាន១ ឬ២ខែមុនយុទ្ធនាការទម្លាក់ដង្កូវព្រូន
- សហការជាមួយបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព ក្នុងសកម្មភាពយុទ្ធនាការទម្លាក់ដង្កូវព្រូន៖ កម្មករលេបថ្នាំក្នុងពេលតែមួយ (វេនព្រឹក ឬវេនល្ងាច) ក្នុងថ្ងៃណាមួយជាសមូហភាព
- ផ្តល់របាយការណ៍ជូនដល់មណ្ឌលសុខភាពរបស់ខ្លួនយ៉ាងយូរ ១សប្តាហ៍ បន្ទាប់ពីបានផ្តល់ថ្នាំរួច(ទាំងជុំទី១ និងជុំទី២)។

ប្រធានបទទី៧ រយៈពេល ១២០នាទី	**ទំរង់បែបបទការកត់ត្រា និងបែបបទធ្វើរបាយការណ៏ សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងកម្មវិធីផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន តាមលំដាប់ថ្នាក់**

គោលដៅនៃការសិក្សា

នៅពេលរៀនចប់មេរៀននេះ សិក្ខាកាមនឹង៖

- យល់ដឹងច្បាស់ពីការងារដែលត្រូវបំពេញទំរង់ក្នុងការស្នើសុំថ្នាំទំលាក់ព្រូនគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់
- យល់ដឹងច្បាស់ពីទំរង់របាយការណ៍អត្រាគ្របដណ្តប់ការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់
- យល់ដឹងច្បាស់ពីទំរង់ស្នើសុំ និងទំរង់របាយការណ៍ថ្នាំទំលាក់ព្រូនរបស់ដៃគូរពាក់ព័ន្ធ

ទំរង់ឯកសារគំរូសំរាប់ស្នើសុំ និងរបាយការណ៍ថ្នាំទំលាក់ព្រូន

1. ទម្រង់ស្នើសុំ និងរបាយការណ៍ឱសថពីឃ្លាំងឱសថកណ្តាលនៃក្រសួងសុខាភិបាលរបស់ការិយាល័យស្រុករបស់ការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិ
2. ទំរង់ស្នើសុំឱសថពីការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិ របស់មណ្ឌលសុខភាព
3. ទំរង់របាយការណ៍ឱសថដែលបានចែកចាយរបស់មណ្ឌលសុខភាពផ្ញើជូនទៅការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិ
4. ទំរង់ស្នើសុំឱសថពីមណ្ឌលសុខភាព របស់សាលារៀន
5. ទំរង់របាយការណ៍ឱសថដែលបានចែកចាយរបស់សាលារៀនផ្ញើជូនទៅមណ្ឌលសុខភាព
6. ទំរង់ស្នើសុំឱសថពីមណ្ឌលសុខភាព របស់រោងចក្រ/សហគ្រាស
7. ទំរង់របាយការណ៍ឱសថដែលបានចែកចាយរបស់រោងចក្រ/សហគ្រាស ផ្ញើជូនទៅមណ្ឌលសុខភាព

1 ទម្រង់ស្នើសុំ និងរបាយការណ៍ឱសថពីឃ្លាំងឱសថកណ្តាលនៃក្រសួងសុខាភិបាល របស់ការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិ

របាយការណ៍ចំណូលចំណាយឱសថ-សំភារៈបរិក្ខាពេទ្យ

DRUGS AND CONSUMABLES CONSUMPTION REPORT

មន្ទីរសុខាភិបាលខេត្ត:....................................

ស្រុកប្រតិបត្តិ:....................................

វគ្គផ្គត់ផ្គង់:....................................

ចំនួនអ្នកជំងឺដែលបានពិនិត្យក្រៅសរុប:....................................នាក់

ចំនួនអ្នកជំងឺថ្មីដែលបានសំរាកសរុប:....................................នាក់

ចំនួនក្រុមគោលដៅដែលទទួលថ្នាំទំលាក់ព្រូនសរុប:....................................នាក់

ចាប់ពីថ្ងៃទី..........ខែ............ដល់ថ្ងៃទី..........ខែ............ឆ្នាំ២០.........

ល.រ	កូដ	រាយនាមឱសថ-សំភារៈបរិក្ខាពេទ្យ	ប្រភេទ	កំរិត	បរិមាណសល់	បរិមាណចូល	សរុប	បរិមាណចេញ	តុល្យការស.ប	តុល្យការសរុប	បរិមាណស្នើ	ផ្សេងៗ
Nº	Code	Description	Form	Strength	Init. Stock	Incoming	Total	Outgoing	OD Balance	Total Balance	Request Qty	Observation

I. DRUG

1. ORAL MEDICINE

2. ទម្រង់ស្នើសុំឱសថពីការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិ របស់មណ្ឌលសុខភាព

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត..

មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្ត

ឈ្មោះស្រុកប្រតិបត្តិ..

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាព...

ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖...

សំណើថ្នាំទម្លាក់ព្រូនដល់សិស្សសាលា

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០...........

លរ	ឈ្មោះគ្រឹះស្ថានសិក្សា *	មនុស្សសរុប	ស្រីសរុប
១			
២			
៣			
៤			
៥			
៦			
៧	បុគ្គលិកអប់រំ (បង្រៀន និងមិនបង្រៀន)		
៨	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ (១០%)		
	សរុបរួម		

* សាលាមត្តេយ្យសិក្សា សាលាបឋមសិក្សា សាលាមធ្យមសិក្សា សាលាគរុកោសល្យភូមិភាគ សាលាគរុកោលស្ស និងវិក្រឹតការ

បញ្ជាក់ ៖

1. ការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុងខែវិច្ឆិកា និង ខែឧសភា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
2. មណ្ឌលសុខភាពត្រូវផ្គត់ផ្គង់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់គ្រប់គ្រឹះស្ថានសិក្សាដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់គ្របដណ្តប់របស់ខ្លួន យ៉ាងតិច ១ខែ មុនពេលផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់បុគ្គលិកអប់រំ និងអ្នកសិក្សា តាមសាលារៀននីមួយៗ

ថ្ងៃទី................ខែ.................ឆ្នាំ២០.........

ហត្ថលេខា និងត្រាប្រធានមណ្ឌលសុខភាព

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត..
មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្ត
ឈ្មោះស្រុកប្រតិបត្តិ...
ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាព...
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖...

សំណើថ្នាំទម្លាក់ព្រូនដល់កម្មកររោងចក្រ/សហគ្រាស

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០...........

លរ	ឈ្មោះរោងចក្រ/សហគ្រាស	កម្មករសរុប
១		
២		
៣		
៤	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ (១០%)	
	សរុបរួម	

បញ្ជាក់ ៖

1. ការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុង ខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
2. មណ្ឌលសុខភាពត្រូវផ្គត់ផ្គង់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់រោងចក្រ/សហគ្រាសដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់គ្របដណ្តប់របស់ខ្លួនយ៉ាងតិច ១ខែ មុនពេលផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូន ដល់កម្មករនៅតាមរោងចក្រ/សហគ្រាសទាំងនោះ។

ថ្ងៃទី...............ខែ...............ឆ្នាំ២០......
ហត្ថលេខា និងត្រាប្រធានមណ្ឌលសុខភាព

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត...
មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្ត
ឈ្មោះស្រុកប្រតិបត្តិ...
ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាព...
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖..

សំណើថ្នាំទម្លាក់ព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅក្នុងសហគមន៍

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០...........

លរ	ក្រុមគោលដៅ	ប្រជាជនសរុប	ស្រីសរុប
១	កុមារអាយុពី ១២ - ៥៩ ខែ		
២	កុមារអាយុពី ៥ - ១៤ ឆ្នាំ		
៣	ស្ត្រីស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជអាយុពី ១៥ - ៤៩ ឆ្នាំ		
៤	ស្ត្រីមានគភ៌ចាប់ពីត្រីមាសទី២		
៥	ស្ត្រីក្រោយសម្រាល		
៦	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ (១០%)		
	សរុបរួម		

បញ្ជាក់ ៖

1. ការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុង ខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកាជារៀងរាល់ឆ្នាំ
2. មណ្ឌលសុខភាពត្រូវផ្គត់ផ្គង់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន គ្រប់គ្រាន់ដល់ មន្ត្រីមណ្ឌលសុខភាព ដែលចុះអនុវត្តន៍ការងារយុទ្ធនាការ និងតាមសេវា ចុះតាមមូលដ្ឋាន។

ថ្ងៃទី...............ខែ................ឆ្នាំ២០.......
ហត្ថលេខា និងត្រាប្រធានមណ្ឌលសុខភាព

3. ទំរង់របាយការណ៍ឱសថដែលបានចែកចាយរបស់មណ្ឌលសុខភាពផ្ញើជូនទៅការិយាល័យស្រុកប្រតិបត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត...

មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្ត

ឈ្មោះស្រុកប្រតិបត្តិ..

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាព...

ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖...

របាយការណ៍លទ្ធផលការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់សិស្សសាលា

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០...........

លរ	ឈ្មោះគ្រឹះស្ថានសិក្សា *	សរុបសិស្ស/គ្រូ		ចំនួនសិស្ស/គ្រូបានលេបថ្នាំ	
		សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
១					
២					
៣					
៤					
៥					
៦					
៧	បុគ្គលិកអប់រំ (បង្រៀន និងមិនបង្រៀន)				
	សរុបរួម				
	ភាគរយសិស្ស/គ្រូបានលេបថ្នាំ				

* សាលាមត្តេយ្យ សាលាបឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូគ្រប់ប្រភេទ

បញ្ជាក់ ៖

1. ការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុងខែវិច្ឆិកា និងខែឧសភា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
2. មណ្ឌលសុខភាពត្រូវផ្គត់ផ្គង់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់គ្រប់សាលារៀនដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់គ្របដណ្តប់របស់ខ្លួនយ៉ាងតិច ១ខែ មុនពេលផ្តល់ ថ្នាំទម្លាក់ព្រូនដល់បុគ្គលិកអប់រំ និងអ្នកសិក្សាតាមគ្រឹះស្ថាននីមួយៗ។

ថ្ងៃទី................ខែ................ឆ្នាំ២០.......

ហត្ថលេខា និងត្រាប្រធានមណ្ឌលសុខភាព

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត..

មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្ត

ឈ្មោះស្រុកប្រតិបត្តិ..

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាព...

ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖...

របាយការណ៍លទ្ធផលការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់កម្មកររោងចក្រ/សហគ្រាស

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០...........

លរ	ឈ្មោះរោងចក្រ/សហគ្រាស	កម្មករសរុប		កម្មករបានលេបថ្នាំសរុប	
		សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
១					
២					
៣					
៤	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ				
	សរុបរួម				
	ភាគរយកម្មករលេបថ្នាំ				

បញ្ជាក់ ៖

1. ការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុង ខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកាជារៀងរាល់ឆ្នាំ
2. មណ្ឌលសុខភាពត្រូវផ្គត់ផ្គង់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់រោងចក្រ/សហគ្រាសដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់គ្របដណ្តប់របស់ខ្លួនយ៉ាងតិច ១ខែ មុនពេលផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូន ដល់កម្មករនៅតាមរោងចក្រ/សហគ្រាសទាំងនោះ។

ថ្ងៃទី................ខែ................ឆ្នាំ២០........
ហត្ថលេខា និងត្រាប្រធានមណ្ឌលសុខភាព

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត...
មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានី ខេត្ត
ឈ្មោះស្រុកប្រតិបត្តិ...

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាព ....
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖...

របាយការណ៍លទ្ធផលការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់ក្រុមគោលដៅក្នុងសហគមន៍

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០...............

លរ	ក្រុមគោលដៅ	ប្រជាជន		ប្រជាជនបានលេបថ្នាំ	
		សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
១	កុមារអាយុពី ១២ - ៥៩ ខែ				
២	កុមារអាយុពី ៥ - ១៤ ឆ្នាំ				
៣	ស្ត្រីស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជអាយុពី ១៥ - ៤៩ឆ្នាំ				
៤	ស្ត្រីមានគភ៌ចាប់ពីត្រីមាសទី២				
៥	ស្ត្រីក្រោយសម្រាល				
៦	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ				
	សរុបរួម				
ភាគរយប្រជាជនលេបថ្នាំ					

បញ្ជាក់ ៖

1. ការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុង ខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកាជារៀងរាល់ឆ្នាំ
2. មណ្ឌលសុខភាពត្រូវផ្គត់ផ្គង់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន គ្រប់គ្រាន់ដល់មន្ត្រីមណ្ឌលសុខភាព ដែលចុះអនុវត្តន៍ការងារយុទ្ធនាការ និងតាមសេវាចុះតាមមូលដ្ឋាន។

ថ្ងៃទី................ខែ................ឆ្នាំ២០.......
ហត្ថលេខា និងប្រធានមណ្ឌលសុខភាព

4. ទំរង់ស្នើសុំឱសថពីមណ្ឌលសុខភាព របស់សាលារៀន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត..
មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្ត
ការិយាល័យអប់រំស្រុក/ក្រុង/ខណ្ឌ...................................
ឈ្មោះសាលា...

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាពដែលត្រូវស្នើថ្នាំ ៖ ....
ឈ្មោះប្រធានមណ្ឌលសុខភាព ៖..
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖..

សំណើថ្នាំទម្លាក់ព្រូនដល់សិស្សសាលា

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០................

លរ	កម្រិតថ្នាក់	មនុស្សសរុប	ស្រីសរុប
១	ថ្នាក់ទី		
២	ថ្នាក់ទី		
៣	ថ្នាក់ទី		
៤	ថ្នាក់ទី		
៥	ថ្នាក់ទី		
៦	ថ្នាក់ទី		
៧	បុគ្គលិកអប់រំ (បង្រៀន និងមិនបង្រៀន)		
៨	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ (១០%)		
	សរុបរួម		

បញ្ជាក់ ៖

1. ការលេបថ្នាំទម្លាក់ព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុង ខែវិច្ឆិកា និង ខែឧសភា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
2. នាយកសាលាត្រូវធ្វើពាក្យស្នើថ្នាំពីមណ្ឌលសុខភាពដែលស្ថិតនៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន យ៉ាងតិច ១ខែ មុនពេលលេបថ្នាំទម្លាក់ព្រូនតាមសាលារៀននីមួយៗ
3. ទម្រង់ពាក្យសុំថ្នាំនេះសម្រាប់ប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រឹះស្ថានសិក្សាពីមត្តេយ្យសិក្សារហូតដល់មធ្យមសិក្សា ។

ថ្ងៃទី..............ខែ................ឆ្នាំ២០.......
ហត្ថលេខា និងត្រានាយកសាលា

ទូរស័ព្ទទាក់ទង...............................

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត...
មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្ត
ឈ្មោះគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ...................................

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាពដែលត្រូវស្នើថ្នាំ ៖ ....
ឈ្មោះប្រធានមណ្ឌលសុខភាព ៖...
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖..

សំណើថ្នាំទម្លាក់ព្រូនដល់គរុសិស្ស

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០................

លរ	គរុសិស្ស និងបុគ្គលិកអប់រំ	មនុស្សសរុប	ស្រីសរុប
១	ចំនួនគរុសិស្ស ឆ្នាំទី ១		
២	ចំនួនគរុសិស្ស ឆ្នាំទី ២		
៣	បុគ្គលិកអប់រំ (បង្រៀន និងមិនបង្រៀន)		
៤	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ (១០%)		
	សរុបរួម		

បញ្ជាក់ ៖

1. ការលេបថ្នាំទម្លាក់ព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុង ខែវិច្ឆិកា និងខែឧសភា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ
2. នាយកសាលាត្រូវធ្វើពាក្យស្នើថ្នាំពីមណ្ឌលសុខភាពដែលស្ថិតនៅក្នុងមូលដ្ឋាន យ៉ាងតិច ១ខែមុនពេលផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ព្រូន ដល់គរុសិស្ស និងបុគ្គលិកអប់រំនៅតាមគ្រឹះស្ថានសិក្សារបស់ខ្លួន ។

ថ្ងៃទី...............ខែ.................ឆ្នាំ២០.......
ហត្ថលេខា និងត្រានាយក

ទូរស័ព្ទទាក់ទង................................

5. ទំរង់របាយការណ៍ឱសថដែលបានចែកចាយរបស់សាលារៀនផ្ញើជូនទៅមណ្ឌលសុខភាព

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត...
មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្ត
ការិយាល័យអប់រំស្រុក/ក្រុង/ខណ្ឌ...................................
ឈ្មោះសាលា...

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាពដែលត្រូវរាយការណ៍ ៖...
ឈ្មោះប្រធានមណ្ឌលសុខភាព ៖...
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖..

របាយការណ៍លទ្ធផលការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់សិស្សសាលា

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០...............

លរ	កម្រិតថ្នាក់	សរុបសិស្ស/គ្រូ		ចំនួនសិស្ស/គ្រូបានលេបថ្នាំ	
		សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
១	ថ្នាក់ទី				
២	ថ្នាក់ទី				
៣	ថ្នាក់ទី				
៤	ថ្នាក់ទី				
៥	ថ្នាក់ទី				
៦	ថ្នាក់ទី				
៧	បុគ្គលិកអប់រំ				
៨	អ្នកពាក់ព័ន្ធ ផ្សេងៗ				
	សរុប				
	ភាគរយសិស្ស/គ្រូបានលេបថ្នាំ				

បញ្ជាក់ ៖ នាយកសាលាត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ទៅមណ្ឌលសុខភាពដែលបានស្នើសុំ និងរាយការណ៍ទៅការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌពីលទ្ធផលនៃការលេបថ្នាំទម្លាក់ព្រូន បន្ទាប់ពីដំណើរការលេបថ្នាំយ៉ាងយូរ ១សប្តាហ៍។ ទម្រង់របាយការណ៍នេះ សម្រាប់ប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រឹះស្ថានសិក្សាពីមត្តេយ្យសិក្សា រហូតដល់មធ្យមសិក្សា។

ថ្ងៃទី..............ខែ................ឆ្នាំ២០.......
ហត្ថលេខា និងត្រានាយកសាលា

ទូរស័ព្ទទាក់ទង...............................

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត..
មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្ត
ឈ្មោះគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ...................................

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាពដែលត្រូវរាយការណ៍ ៖ ....
ឈ្មោះប្រធានមណ្ឌលសុខភាព ៖..
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖..

របាយការណ៍លទ្ធផលការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់គរុសិស្ស

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០...............

លរ	កម្រិតឆ្នាំ	ចំនួនដែលបានស្នើថ្នាំ		ចំនួនបានលេប	
		សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
១	គរុសិស្ស ឆ្នាំទី១				
២	គរុសិស្ស ឆ្នាំទី២				
៣	បុគ្គលិកអប់រំ				
៤	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ				
	សរុប				
	គិតជាភាគរយ នៃអ្នកបានលេបថ្នាំ				

បញ្ជាក់ ៖ នាយកមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគរាជធានី ខេត្ត និងនាយកសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការរាជធានី ខេត្ត ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ទៅមណ្ឌលសុខភាពដែលបានស្នើសុំ និង រាយការណ៍ទៅមន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡារាជធានី ខេត្ត ពីលទ្ធផលនៃការលេបថ្នាំទម្លាក់ព្រូន បន្ទាប់ពីដំណើរការលេបថ្នាំយ៉ាងយូរ ១សប្តាហ៍ ។

ថ្ងៃទី..............ខែ................ឆ្នាំ២០.......
ហត្ថលេខា និងត្រានាយកសាលា

ទូរស័ព្ទទាក់ទង...............................

6. ទំរង់ស្នើសុំឱសថពីមណ្ឌលសុខភាព របស់រោងចក្រ/សហគ្រាស

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត...
មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
ឈ្មោះរោងចក្រ/សហគ្រាស...

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាពដែលត្រូវ ត្រូវស្នើថ្នាំ ៖ ....
ឈ្មោះប្រធានមណ្ឌលសុខភាព ៖...
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖...

សំណើថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់កម្មកររោងចក្រ/សហគ្រាស

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០................

លរ	ឈ្មោះរោងចក្រ/សហគ្រាស	សរុប	ស្រី
១			
២			
៣			
៤	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ (១០%)		
	សរុបរួម		

បញ្ជាក់ ៖

1. ការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ត្រូវធ្វើនៅក្នុង ខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ។
2. រោងចក្រ/សហគ្រាសត្រូវធ្វើពាក្យស្នើសុំថ្នាំពីមណ្ឌលសុខភាពដែលស្ថិតនៅក្នុងមូលដ្ឋានយ៉ាងតិច១ខែ មុនពេលផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់កម្មការិនីនៅតាមរោងចក្រ/សហគ្រាសរបស់ខ្លួន។

ថ្ងៃទី..............ខែ................ឆ្នាំ២០.......
ហត្ថលេខា និងត្រា

ទូរស័ព្ទទាក់ទង...

7. ទំរង់របាយការណ៍ឱសថដែលបានចែកចាយរបស់រោងចក្រ/សហគ្រាស ផ្ញើជូនទៅមណ្ឌលសុខភាព

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានី/ខេត្ត..
មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
ឈ្មោះរោងចក្រ/សហគ្រាស....................................

ឈ្មោះមណ្ឌលសុខភាពដែលត្រូវរាយការណ៍ ៖ ....
ឈ្មោះប្រធានមណ្ឌលសុខភាព ៖..
ទូរស័ព្ទទាក់ទង ៖..

របាយការណ៍លទ្ធផលការលេបថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូនដល់កម្មកររោងចក្រ/សហគ្រាស

ជុំទី ....ឆ្នាំ២០................

លរ	ឈ្មោះរោងចក្រ/សហគ្រាស	ចំនួនថ្នាំបានស្នើ		ចំនួនថ្នាំបានលេប	
		សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
១					
២					
៣					
៤	អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ				
	សរុប				
	គិតជាភាគរយ នៃអ្នកបានលេបថ្នាំ				

បញ្ជាក់ ៖ រោងចក្រ/សហគ្រាសនីមួយៗត្រូវផ្ញើរបាយការណ៍ពីលទ្ធផលនៃការផ្តល់ថ្នាំទម្លាក់ដង្កូវព្រូន ទៅមណ្ឌលសុខភាពដែលបានស្នើសុំ បន្ទាប់ពីដំណើរការផ្តល់ថ្នាំយ៉ាងយូរ ១សប្តាហ៍ ។

ថ្ងៃទី...............ខែ................ឆ្នាំ២០.......
ហត្ថលេខា និងត្រា

ទូរស័ព្ទទាក់ទង...

ប្រធានបទទី៨
រយៈពេល ១៦០នាទី

ទំរង់
ប្រព័ន្ធតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងអភិបាល
នៅថ្នាក់ស្រុកប្រតិបត្តិ មណ្ឌលសុខភាព និងសហគមន៍

គោលដៅនៃការសិក្សា

នៅពេលរៀនចប់មេរៀននេះ សិក្ខាកាមនឹង៖

- អាចយល់ថាហេតុអ្វីបានជាការអភិបាលវាមានសារៈសំខាន់ចំពោះកម្មវិធីអ្នក
- យល់ថាការអភិបាលអាចធ្វើឡើងតាមវិធីសាស្ត្រច្រើនបែប
- យល់ច្បាស់ថាការអភិបាលអាចបញ្ជាក់ពីការងារដែលថ្នាក់មូលដ្ឋានបានអនុវត្តន៍ក្រោយពីវគ្គបណ្តុះបណ្តាលបានធ្វើរួចមកហើយ
- យល់ច្បាស់ថាការអភិបាលអាចជួយកែតម្រូវរាល់កំហុសតិចតួច ប៉ុន្តែមានសារៈសំខាន់ចំពោះការអនុវត្តន៍កម្មវិធីអ្នក
- យល់ច្បាស់ថាការអភិបាលអាចផ្តល់ឱកាសដ៏ប្រសើរ និងសំខាន់បំផុតក្នុងការពិភាក្សាជាមួយអ្នកអនុវត្តន៍កម្មវិធីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ និងអ្នកអភិបាលនូវរាល់បញ្ហាលំបាកដែលបានជួបប្រទះ

កម្មវិធីផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន (ទំរង់បែបបទ សំរាប់ពិនិត្យតាមដាន និងចុះអភិបាល) សំរាប់ការចុះអភិបាលថ្នាក់មណ្ឌលសុខភាព

មណ្ឌលសុខភាព:................................ស្រុកប្រតិបត្តិ:.............................ខេត្ត:...................................

I. ការសង្កេតអំពី (សកម្មភាពនៅពេលកំពុងធ្វើ) ការអប់រំសុខភាព

1. តើប្រធានបទចំបងនៃការអប់រំសុខភាពស្តីអំពីដង្កូវព្រូននេះនិយាយអំពីអ្វី?

   ....

   ....

   ....

2. តើបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាពបានអប់រំ ឬផ្តល់ពត៌មាន/ឬខ្លឹមសារស្តីពីការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូននេះបានត្រឹមត្រូវឬទេ? ☐ បាទ/ចាស់ ☐ ទេ បើ បាទ/ចាស់ រំលងទៅសំណួរទី4

3. បើទេ តើមកពីមូលហេតុអ្វី?

   ....

   ....

   ....

4. តើអ្នក (អ្នកសង្កេត) គិតដូចម្តេចអំពីការអប់រំសុខភាពរបស់បុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាពនេះ?

   ....

   ....

   ....

5. តើនៅខ្វះខាតត្រង់ណាខ្លះ ហើយចំណុច/ឬផ្នែកត្រង់ណាដែលត្រូវកែលំអ (អោយបានប្រសើរឡើង)?

   ....

   ....

   ....

6. ដំបូន្មាន/ឬការណែនាំផ្សេងៗដែលត្រូវផ្តល់អោយបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព:

   ....

   ....

   ....

II. ការសង្កេតអំពីការផ្តល់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន

7. តើក្រុមសេវាសុខភាពចុះតាមមូលដ្ឋានបានស្រង់រកអាយុកុមារបានត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ?
   ☐ បាទ/ចាស៎ ☐ ទេ

8. តើក្រុមសេវាសុខភាពចុះតាមមូលដ្ឋានបានផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនត្រឹមត្រូវតាមកំរិត ដល់កុមារម្នាក់ៗដែរឬទេ ? ☐ បាទ/ចាស៎ ☐ ទេ បើ បាទ/ចាស៎ រំលងទៅសំណួរទី10

9. បើទេ តើខុសមកពីមូលហេតុអ្វី ?
   ....
   ....
   ....

10. តើអ្នក (អ្នកសង្កេត) គិតដូចម្តេចចំពោះការចែកចាយគ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន របស់ក្រុមសេវាសុខភាពចុះតាមមូលដ្ឋាន ?
   ....
   ....
   ....

11. តើនៅខ្វះខាតត្រង់ណាខ្លះ ហើយចំណុច/ឬផ្នែកត្រង់ណាដែលត្រូវកែលំអរ (អោយបានប្រសើរឡើង) ?
   ....
   ....
   ....

12. ដំបូន្មាន/ឬការណែនាំផ្សេងៗដែលផ្តល់អោយក្រុមសេវាសុខភាពចុះតាមមូលដ្ឋាន ?
   ....
   ....
   ....

III. ការសម្ភាសន៍បុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព

13. តើកុមារក្នុងវ័យសិក្សា ៦ ទៅ ១៥ ឆ្នាំទទួលគ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនកំរិតណា ?.......................................

14. តើកុមារអាយុ ១២ ទៅ ២៤ ខែ ត្រូវទទួលគ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនកំរិតណា ?.......................................

15. តើកុមារអាយុ ១២ ទៅ ៥៩ ខែ ត្រូវទទួលគ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនកំរិតណា ?.......................................

16. តើស្ត្រីក្រោយសំរាលកូនរួច ត្រូវទទួលគ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនកំរិតណា ?.......................................

17. តើអ្នកផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូនដល់សាលាបឋមសិក្សាយ៉ាងដូចម្តេច ?

....

....

....

18. តើអ្នកមានបញ្ហា ឬ ការពិបាកណាមួយដែរឬទេ ក្នុងការចែកចាយគ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន ?

☐បាទ/ចាស៎ ☐ ទេ

19. តើអ្នកត្រូវការអ្វីទៀត (ដើម្បីជួយអោយអ្នកធ្វើការបានកាន់តែប្រសើរឡើង) ?

....

....

....

20. តើអ្នកធ្លាប់ ធ្វើការអប់រំសុខភាព ស្តីពីកម្មវិធីផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំទំលាក់ព្រូន (ដល់ប្រជាជន) នៅក្នុងភូមិទាំងនោះដែរឬទេ ? ☐ បាទ/ចាស៎ ☐ ទេ បើ ទេ រំលងទៅសំណួរទី22

21. ប្រសិនបើឆ្លើយ បាទ/ចាស៎ តើអ្វីទៅដែលមានការលំបាកជាងគេចំពោះអ្នកភូមិក្នុងការយល់ដឹង ឬការអនុវត្ត ?

....

....

....

22. ដំបូន្មាន/ឬការណែនាំផ្សេងៗដែលត្រូវផ្តល់អោយបុគ្គលិកមណ្ឌលសុខភាព:

....

....

....

អ្នកអភិបាលឈ្មោះ ៖.................................ហត្ថលេខា ៖...........................ថ្ងៃទី ៖..............